

RAPORT Z RYNKU

Ceny uprawnień EUA

Grudzień 2025 r. na rynku uprawnień EUA upłynął pod znakiem kontynuacji trendu wzrostowego z listopada br., czego efektem był wzrost ceny do ok. 85-86 EUR. Najistotniejszym czynnikiem sprzyjającym wzrostom było sezonowe ograniczenie aukcji i wolumenów uprawnień w grudniu, rekordowe pozycje na wzrosty uprawnień funduszy inwestycyjnych na rynku futures oraz niższe temperatury w Europie. Grudniowy wzrost cen uprawnień wpisywał się w dotychczasowy wzorzec sezonowy. W grudniu 2025 r. ceny uprawnień wzrosły o ok. 2,5%, natomiast średnia zmiana cen dla tego miesiąca w poprzednich latach 2013-2024 wyniosła ok. 8,7%.

Czynniki PRO-WZROSTOWE:

- Mniejsza liczba aukcji i uprawnień dostępnych na rynku pierwotnym w grudniu.
- Rekordowe pozycje „długie” netto funduszy inwestycyjnych (+118 mln EUA).
- Mniejsza podaż uprawnień na aukcjach w 2026 r. vs. 2025 r.
- Czynniki pogodowe: niższe temperatury.
- Porozumienie ws. połączenia EU ETS z UK ETS (brytyjskim systemem).

Czynniki PRO-SPADKOWE:

- Realizacja zysków przez inwestorów przed wygaśnięciem grudniowych kontraktów terminowych.

Ceny uprawnień EUA na rynku wtórnym (spot) ICE/EEX wzrosły na przestrzeni listopada i grudnia 2025 r. z 83,18 EUR do 85,24 EUR. Średnia ważona cena uprawnień EUA z 21 dni handlowych grudnia wyniosła 84,07 EUR. Łączny wolumen obrotów na rynku wtórnym ICE i EEX wyniósł ok. 59,23 mln uprawnień. Wskaźnik zmienności cen, mierzony odchyleniem standardowym, wyniósł 1,74%, a różnica między najwyższą a najniższą ceną w grudniu sięgnęła 4,59 EUR. W całym 2025 r. średnia ważona cena uprawnień EUA wyniosła 73,64 EUR, a średnia arytmetyczna 73,95 EUR.

W numerze:

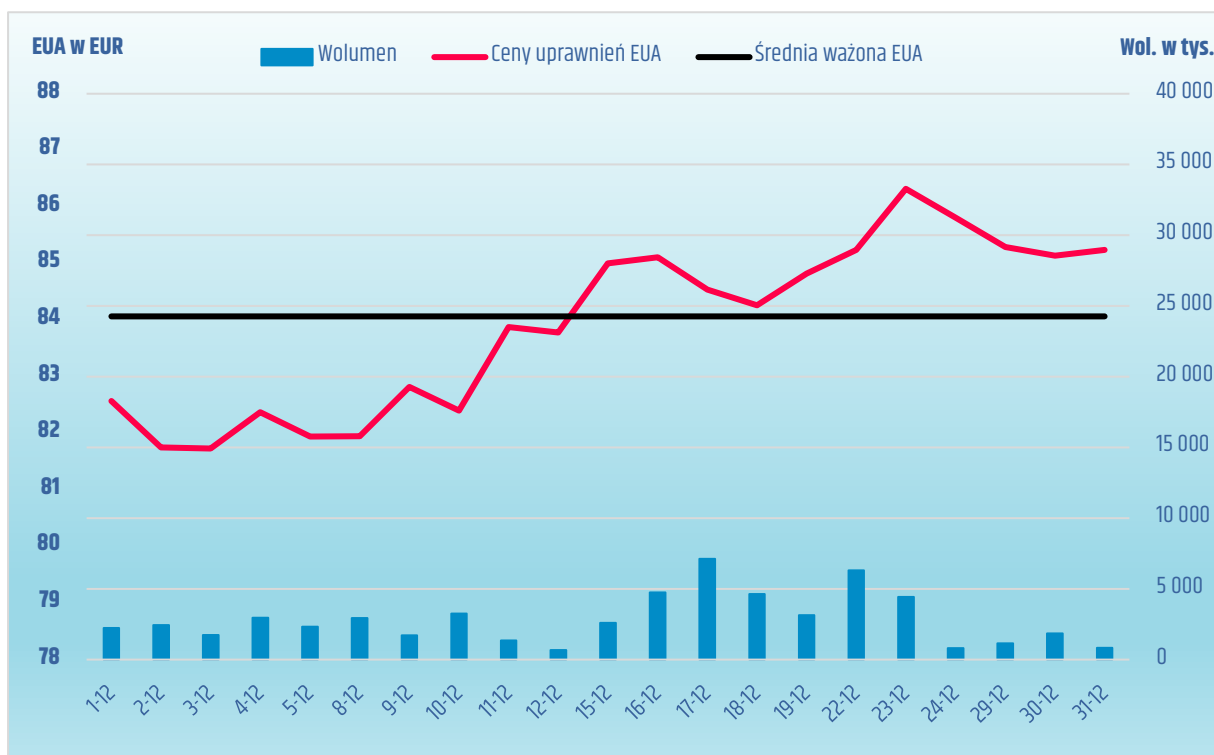
- ▶ Analiza kształtowania się cen uprawnień EUA na rynku wtórnym w grudniu 2025 r. i sezonowości
- ▶ Najważniejsze wydarzenia związane z funkcjonowaniem EU ETS w grudniu 2025 r.
- ▶ Kształtowanie się cen uprawnień EUA na rynku pierwotnym
- ▶ Podsumowanie rynku uprawnień do emisji za 2025 r.
- ▶ Aktualizacja kalendarza aukcji uprawnień do emisji na 2026 r.
- ▶ Raport KE z funkcjonowania rynku uprawnień do emisji w UE w 2024 r.
- ▶ Ocena ambicji redukcyjnych UE na tle ambicji stron Porozumienia paryskiego
- ▶ Najważniejsze informacje z globalnych systemów ETS oraz pozostałych inicjatyw redukcji emisji CO₂
- ▶ Kalendarium najważniejszych wydarzeń w styczniu 2026 r.
- ▶ Średnie ceny uprawnień do emisji z rynku wtórnego spot w latach 2013-2025

Tabela 1. Notowania cen uprawnień EUA na rynku kasowym (spot – ICE i EEX) oraz terminowym („ICE EUA Futures Dec” dla lat 2025-2032) w dniach od 28 listopada do 31 grudnia 2025 r.

Ceny uprawnień EUA (w EUR)								
Data	Spot	Dec26	Dec27	Dec28	Dec29	Dec30	Dec31	Dec32
31.gru.25	85,24	87,37	89,93	93,00	96,48	100,71	104,75	108,75
28.lis.25	83,18	85,44	87,88	90,61	93,66	96,9	x	x
Zmiana	2,48%	2,26%	2,33%	2,64%	3,01%	3,93%	x	x

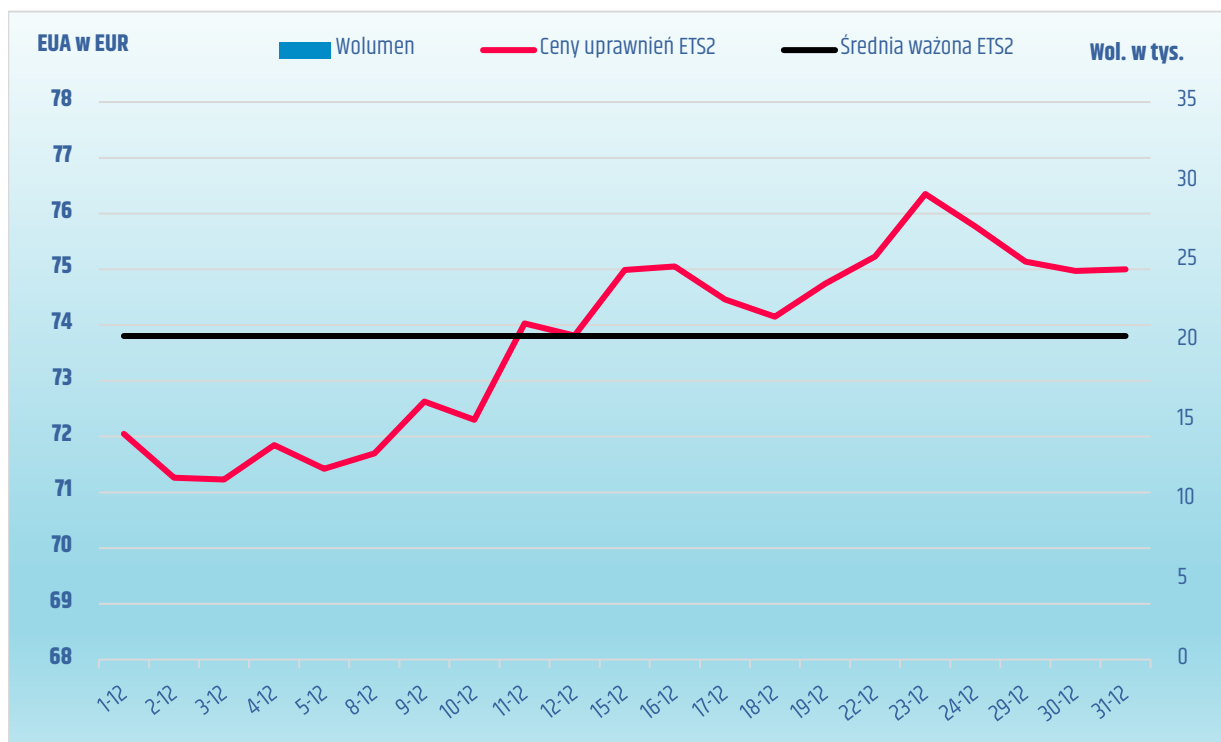
Źródło: opracowanie własne KOBIZE na podstawie www.barchart.com

Wykres 1. Notowania dziennych cen zamknięcia uprawnień EUA oraz poziom wolumenu na rynku spot giełd EEX oraz ICE w grudniu 2025 r. [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych z giełd EEX oraz ICE

Wykres 2. Notowania dziennych cen zamknięcia kontraktów terminowych futures na uprawnienia w ETS2 na 2028 r. w grudniu 2025 r.* [w EUR]

*W grudniu br. nie odnotowano żadnego obrotu. Pomimo to, ustalono cenę, ponieważ giełdy mają obowiązek jej ustalania i stosują do tego własne algorytmy cenowe oparte na np. kursach referencyjnych, „wiszących” ofertach kupna/sprzedaży, ostatnich transakcjach sprzedaży itp.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełdy ICE

Analiza kształtowania się cen uprawnień na rynku wtórnym w grudniu 2025 r.

Początek grudnia 2025 r. na rynku uprawnień EUA upłynął pod znakiem stabilizacji cen. W okresie od 1 do 10 grudnia 2025 r. notowania poruszały się w trendzie bocznym, utrzymując się w wąskim przedziale ok. 81,5 EUR – 82,5 EUR. Z jednej strony, dane COT (ang. *Commitment of Traders*) wskazywały na rekordowo wysokie pozycjonowanie funduszy inwestycyjnych na wzrosty uprawnień na rynku futures (wielkość: +118 mln uprawnień netto), co sprzyjało utrzymaniu wysokich cen. Z drugiej strony, cykle rynkowe, takie jak wygaśnięcie opcji i kontraktów futures w połowie grudnia 2025 r. ograniczało potencjał do wyraźniejszych wzrostów cen uprawnień.

W okresie od 11 do 23 grudnia 2025 r. ceny uprawnień nieznacznie wzrosły z ok. 84 EUR do 86,5 EUR. Impulsem do wzrostów mogła być świadomość inwestorów o braku dopływu nowych uprawnień na rynek aż do 7 stycznia 2026 r. (ostatnia aukcja w 2025 r. odbyła się 15 grudnia), kiedy zaplanowano pierwszą w 2026 r. aukcję.

Uczestnicy rynku EU ETS mogli również uwzględnić w wycenach uprawnień ok. 25% spadek wolumenu uprawnień sprzedawanych na aukcjach w 2026 r. względem 2025 r. oraz wzrost notowań uprawnień w systemie brytyjskim (UK ETS), w wyniku informacji o coraz bliższym porozumieniu pomiędzy UE a Wielką Brytanią dotyczącym połączenia obu systemów EU ETS i UK ETS (w przyszłości). Wzrostom cen uprawnień mogła sprzyjać również mroźna zima w Europie (ujemne temperatury zwiększyły zapotrzebowanie na ciepło).

Ostatni tydzień grudnia 2025 r. przyniósł lekką korektę ostatnich wzrostów do 85 EUR. Było to najprawdopodobniej związane z realizacją zysków w końcówce roku. Grudzień 2025 r. po raz trzeci z rzędu w ciągu ostatnich 3 lat zanotował wartości na plusie. Historia cen uprawnień dla tego miesiąca za ostatnie 13 lat (tabela 3) wskazuje, że jest to „najlepszy” miesiąc pod względem wzrostów cen uprawnień (tylko trzy kończyły się spadkami).

Tabela 2. Statystyka notowań uprawnień do emisji na rynku spot w grudniu 2025 r.

Uprawnienia EUA w EUR	Średnia ważona	Średnia arytmetyczna	Minimum cenowe	Maksimum cenowe	Zakres zmian cen	Współczynnik Zmienności
Grudzień '25	84,07	83,90	81,73	86,32	4,59	1,74%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ICE i EEX

Tabela 3. Zmiany cen uprawnień w poszczególnych miesiącach w okresie ostatnich 13 lat, tj. w okresie od 2013 r. do 2025 r. wg danych z rynku wtórnego spot (tzw. sezonowość)

	Sty	Lut	Mar	Kwi	Maj	Cze	Lip	Sie	Wrz	Paź	Lis	Gru
Średnia	-4,78%	3,26%	-2,43%	5,38%	4,03%	3,86%	1,80%	5,31%	0,09%	1,25%	4,97%	8,23%
2025	15,28%	-15,15%	-3,95%	-1,68%	6,01%	-1,86%	5,53%	0,69%	3,99%	3,93%	6,22%	2,48%
2024	-19,79%	-12,59%	10,75%	11,29%	8,43%	-8,63%	3,04%	1,92%	-6,36%	-1,18%	6,26%	3,91%
2023	11,23%	7,28%	-7,42%	-4,64%	-6,93%	10,06%	-2,31%	-0,58%	-4,52%	-2,78%	-10,05%	9,28%
2022	11,06%	-7,87%	-6,33%	10,12%	-0,40%	7,28%	-12,88%	1,73%	-16,50%	19,98%	6,11%	-4,46%
2021	1,06%	13,20%	14,04%	14,81%	5,91%	8,98%	-5,32%	13,98%	1,59%	-4,83%	28,39%	6,12%
2020	-2,76%	-0,99%	-25,56%	11,11%	9,36%	26,17%	-2,57%	9,21%	-6,01%	-11,93%	22,94%	11,71%
2019	-10,17%	-2,46%	-0,67%	22,15%	-6,85%	7,52%	6,50%	-5,83%	-6,04%	3,56%	-1,48%	-2,93%
2018	13,86%	9,04%	31,56%	2,15%	9,93%	0,44%	16,09%	21,26%	0,52%	-22,64%	25,24%	20,22%
2017	-18,33%	-2,43%	-10,35%	-2,35%	8,98%	1,01%	3,88%	13,60%	19,06%	4,46%	2,10%	7,77%
2016	-26,52%	-17,40%	4,31%	18,46%	-1,22%	-26,71%	-1,12%	1,13%	11,32%	18,83%	-22,37%	42,90%
2015	-2,35%	0,28%	-2,26%	6,64%	-0,95%	1,37%	5,80%	2,55%	0,87%	6,15%	-0,58%	-4,20%
2014	13,64%	28,18%	-34,18%	16,38%	-6,48%	15,05%	6,54%	3,07%	-8,78%	8,76%	11,06%	2,99%
2013	-48,29%	43,24%	-1,47%	-34,47%	26,62%	9,49%	0,23%	6,31%	12,09%	-6,08%	-9,19%	11,26%
Dodatnie	6/13	6/13	4/13	9/13	7/13	10/13	8/13	11/13	7/13	7/13	8/13	10/13
%	46,2%	46,2%	30,1%	69,2%	53,9%	83,3%	61,5%	84,6%	53,9%	53,9%	61,5%	83,3%

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie cen uprawnień do emisji z rynku spot giełd EEX, ICE

Najważniejsze wydarzenia związane z systemem EU ETS w grudniu 2025 r.

- KE opublikowała kolejny coroczny raport na temat sytuacji na rynku uprawnień do emisji w 2024 r. pt. „[Report from the Commission to the European Parliament and the Council on the functioning of the European carbon market in 2024](#)”.

W raporcie wskazano m.in., że emisje objęte systemem EU ETS z instalacji energetycznych i przemysłowych są o ok. 50 % niższe niż w 2005 r., a wypełnienie 62% celu redukcji emisji na 2030 r. w EU ETS jest bardzo prawdopodobne. Więcej w dalszej części raportu.¹ **(3 grudnia)**

- KE poinformowała w komunikacie o uruchomieniu trzech nowych możliwości finansowania w ramach Funduszu Innowacyjnego (FI) o łącznym budżecie 5,2 mld EUR. Działania te są finansowane z przychodów z EU ETS. W ramach nowego naboru wyróżniono:

- „[2025 Net-Zero Technologies call](#)” (2,9 mld EUR) – na finansowanie projektów dekarbonizacyjnych i technologii zeroemisyjnych, które obejmują projekty różnej skali, a także projektów dotyczących produkcji komponentów dla OZE, magazynowania energii, pomp ciepła i produkcji wodoru, w tym baterii do pojazdów elektrycznych.
- [Trzecia aukcja na produkcję wodoru w ramach Europejskiego Banku Wodoru \(1,3 mld EUR\)](#) – ma zapewnić opłacalne wsparcie dla produkcji odnawialnych paliw pochodzenia niebiologicznego (ang. *Renewable Fuels of Non-Biological Origin, RFNBO*) lub niskoemisyjnego wodoru elektrolitycznego w trzech obszarach – w tym nowej kategorii dla producentów wodoru współpracujących z odbiorcami w sektorze morskim lub lotniczym.
- [Pierwsza w historii aukcja na dekarbonizację procesowego ciepła przemysłowego w ramach Industrial Decarbonisation Bank \(1 mld EUR\)](#) – projekty przeznaczone do finansowania mają obejmować

produkcję ciepła z energii elektrycznej i odnawialnych źródeł energii, które odpowiadają obecnie za ¾ emisji przemysłowych. Wsparcie zostanie przyznane projektom dostarczającym najbardziej opłacalne ograniczenia emisji CO₂, wyrównując lukę kosztową między rozwiązaniami zrównoważonymi, a opartymi na paliwach kopalnych.

Państwa mogą również skorzystać z wykonanej w ramach FI oceny projektów i za pomocą mechanizmu *Auction-as-service* przeznaczyć środki krajowe na wsparcie tych projektów, które nie uzyskały środków z FI z powodu ograniczeń finansowych (z takiego mechanizmu skorzystały m.in. Hiszpania i Niemcy). Zgłoszenia w naborach na realizację projektów w ramach aukcji wodoru i ciepła przemysłowego będą otwarte do dnia 19 lutego 2026 r., a w ramach naboru na realizację projektów z zakresu czystych technologii do dnia 23 kwietnia 2026 r.³ **(4 grudnia)**

- UE jest blisko wyznaczenia prawnie wiążącego celu klimatycznego polegającego na ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych netto o 90% do 2040 r. w porównaniu do 1990 r. KE z zadowoleniem przyjęła tymczasowe porozumienie polityczne między Parlamentem Europejskim a państwami czł. UE w sprawie przyjęcia nowego celu redukcji emisji oraz zmiany Europejskiego prawa o klimacie (ang. *European Climate Law*). W ramach porozumienia zaproponowano również możliwość wykorzystania wysokiej jakości międzynarodowych jednostek emisji (offsetów), które mają pomóc w wypełnieniu celu redukcji emisji dla na 2040 r. Zgodnie z zapisami kredyty te mogą pokryć do 5% emisji netto gazów cieplarnianych UE z 1990 r. Jeśli UE wykorzysta pełne 5%, oznacza to, że do 2040 r. nadal będzie musiała ograniczyć swoje emisje o 85%. Wykorzystanie tych kredytów będzie obwarowane odpowiednimi zabezpieczeniami i warunkami, które mają być

¹ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/2025-carbon-market-report-eu-ets-lowers-power-sector-emissions-and-expands-maritime-transport-2025-12-03_en

³ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_25_2858

komplementarne i mają uzupełniać wymogi określone w ramach art. 6.4. Porozumienia paryskiego. Faza pilotażowa wykorzystania kredytów (offsetów) będzie obowiązywać w latach 2031 -2035. W ramach nowych przepisów przewidziano również główne elementy architektury klimatycznej UE, które mają obowiązywać w okresie po 2030 r. Wśród głównych postulatów znalazły się m.in. propozycja wykorzystania trwałego pochłaniania/ usuwania emisji na poziomie krajowym w celu realizacji celów redukcji emisji w systemie EU ETS, co ma pomóc w redukcji trudnych do uniknięcia emisji. Dodatkowo przewidziano większą elastyczność w wypełnianiu celów redukcji emisji w ramach poszczególnych sektorów i instrumentów oraz pomiędzy nimi. Konkretnie może to dać państwu czł. UE możliwość zrekompensowania niedoborów w jednym sektorze bez narażania ogólnych postępów w redukcji emisji. Porozumienie odracza również o rok, z 2027 r. na 2028 r., wejście systemu ETS2 dla budynków i transportu drogowego. Odroczenie to nie ma wpływu na wymogi dotyczące monitorowania, sprawozdawczości i weryfikacji w ramach ETS2, które rozpoczęły się zgodnie z planem, tj. w 2025 r.⁴ Nowy uzgodniony tekst projektu rozporządzenia został opublikowany [tutaj](#). Tekst musi zostać jeszcze formalnie przyjęty przez Parlament Europejski oraz Radę UE. Potem tekst zostanie opublikowany w Dzienniku Urzędowym UE i (**9 grudnia**)

- KE opublikowała aktualizację kalendarza aukcji na 2026 r. w związku z korektą liczby uprawnień wynikającej z rozliczenia emisji z sektora morskiego. Więcej informacji w dalszej części raportu.⁵ (**11 grudnia**)
- KE oraz Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) ogłosiły wypłatę 1,8 mld EUR z Funduszu Modernizacyjnego⁶ (FM), które zostanie przekazane na wsparcie realizacji 45 inwestycji związanych z czystą energią w 12 różnych państwach czł. UE.

W lipcu 2025 r. z FM wypłacono już 3,66 mld EUR na wsparcie dla 34 inwestycji, co oznacza, że w 2025 r. całkowita suma wsparcia wyniosła 5,46 mld EUR środków, które zostały przeznaczone na realizację 73 inwestycji. Od 2021 r. z FM przeznaczono łącznie 20,7 mld EUR na 294 inwestycje. FM jest finansowany z przychodów z EU ETS i ma na celu wspieranie modernizacji systemów energetycznych w UE, w szczególności projektów o dużym wpływie, które zmniejszą emisje gazów cieplarnianych w sektorach energii, przemysłu i transportu oraz poprawią efektywność energetyczną i przyczynią się do realizacji celów klimatyczno- energetycznych⁷. (**17 grudnia**)

- Parlament Europejski 500 głosami „za”, przy 120 głosów „przeciw” i 32 „wstrzymujących” się zatwierdził stopniowy zakaz importu gazu (rurociągowego i skroplonego) od 2026 r. KE przygotuje również propozycje dotyczące zakazu importu ropy od 2027 r. Import gazu skroplonego zostanie zakazany od początku 2026 r., a import gazu rurowego będzie stopniowy wycofywany do dnia 30 września 2027 r. Przyspieszono terminy wycofania zarówno krótkoterminowych umów na dostawy LNG, jak i długoterminowych umów na dostawy gazu rurowego. Nowe przepisy zakładają również kary, które będą nakładane za naruszenie przepisów. W celu eliminacji luk prawnych i ograniczenia obchodzenia przepisów operatorzy będą musieli przedstawiać bardziej szczegółowe dane organom celnym w zakresie potwierdzenia państwa produkcji gazu przed jego przywozem lub składowaniem. Nowe przepisy musi zatwierdzić teraz Rada UE, a następnie zostaną opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE.⁸ (**17 grudnia**)
- KE poinformowała o rozpoczęciu 12 tygodniowych konsultacji publicznych⁹ w sprawie aktualizacji [Rozporządzenia 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r.](#)

⁴ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_25_2967

⁵ https://climate.ec.europa.eu/news-other-reads/news/revisted-2026-eu-ets-auction-calendars-published-2025-12-11_en

⁶ W 2025 r. w ramach FM pomoc otrzymały: Bułgaria (50 mln EUR), Chorwacja (224 mln EUR), Czechy (1,78 mld EUR), Estonia (111 mln EUR), Węgry (279 mln EUR), Grecja (163 mln EUR), Łotwa (40 mln EUR), Litwa (42 mln EUR), Polska (1,44 mld EUR),

Portugalia (15 mln EUR), Rumunia (1,24 mld EUR), Słowacja (26 mln EUR) oraz Słowenia (47 mln EUR).

⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_25_3104

⁸ [Unia odchodzi od importu rosyjskiego gazu | Aktualności | Parlament Europejski](#)

⁹ https://energy.ec.europa.eu/news/review-governance-regulation-energy-union-and-climate-action-public-consultation-launched-2025-12-18_en

w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu (UE) 2018/1999 (ang. *Governance Regulation*). Zmiana tego aktu jest jednym z elementów w procesie przygotowania UE przygotowywania nowej strategii polityki energetycznej i klimatycznej UE na okres po 2030 r. Zgodnie z programem prac wniosek ustawodawczy KE ma zostać opublikowany w IV kw. 2026 r., a wyniki przeprowadzonych konsultacji mają zostać wykorzystane w przygotowaniach KE do tego wniosku. Konsultacje publiczne trwają do dnia 12 marca 2026 r. (**18 grudnia**)

- KE poinformowała w komunikacie o propozycji wdrożenia środków mających na celu zamknięcie luk umożliwiających obchodzenie przepisów i wzmocnienie skuteczności podatku granicznego CBAM, w odpowiedzi na sugestie wskazywane przez przemysł. KE zaproponowała również tymczasowy program wsparcia dla europejskich producentów narażonych na ucieczkę emisji (tzw. *carbon leakage*), nagradzając bardziej ekologiczne przedsiębiorstwa. Zaproponowane przez KE zmiany wobec CBAM obejmują:

- **Rozszerzenie CBAM od 1 stycznia 2028 r.** – zakres mechanizmu CBAM zostanie rozszerzony o produkty przetworzone (tzw. *downstream products*) zawierające duże ilości stali i aluminium. CBAM obejmie dodatkowe 180 produktów, głównie stalowych i aluminiowych (np. maszyny, sprzęt przemysłowy, część AGD). Dotychczas CBAM obejmował podstawowe produkty (sektory), takie jak aluminium, cement, energia elektryczna i stal. W celu zapewnienia warunków konkurencji dla produktów wytworzonych w UE, importerzy produktów których wytworzenie obciążone jest opłatami w systemie EU ETS będą również płacić cenę za emisje związane z ich produkcją. Zdecydowana większość, bo aż 94%, tych produktów to elementy łańcuchów dostaw z przemysłu o dużej (średnio 79%) zawartości stali i aluminium, stosowane w ciężkich maszynach i sprzęcie specjalistycznym (np. uchwyty z metalu, cylindry, przemysłowe grzejniki czy maszyny do

odlewnia). Towary gospodarstwa domowego stanowią niewielki udział - 6%. Jak jednak wskazuje KE w komunikacie, w związku z rozszerzeniem CBAM na nowe produkty również producenci z UE mogą mierzyć się ze wzrostem kosztów stali i aluminium wykorzystywanych przy produkcji takich towarów.

- **Dodatkowe środki przeciw obchodzeniu przepisów** - w oparciu o doświadczenia z okresu przejściowego, KE wzmacnia strategię przeciwdziałania ryzyku obchodzenia przepisów. Obejmują one: włączenie złomu stalowego i aluminiowego do obliczeń CBAM i bardziej rygorystyczne wymogi sprawozdawcze dotyczące raportowania. KE będzie również miała możliwość interwencji w przypadku nadużyć polegających na obchodzeniu zobowiązań finansowych wynikających z CBAM.
- **Tymczasowy Fundusz Dekarbonizacyjny** – ma wspierać producentów UE objętych CBAM i ograniczać ryzyko ucieczki emisji. Celem ma być przeciwdziałanie utracie konkurencyjności wobec państw trzecich, gdzie towary z UE mogłyby zostać zastąpione tańszymi produktami o wyższej emisji, co w rezultacie zwiększyłoby globalne emisje. Fundusz ma za zadanie rekompensować część kosztów EU ETS dla towarów nadal narażonych na ryzyko ucieczki emisji, ale będzie one uzależnione od podejmowanych działań dekarbonizacyjnych. Fundusz finansowany będzie z wkładów państw czł. UE, tj. z 25% z przychodów ze sprzedaży certyfikatów CBAM w latach 2026-2027, natomiast pozostałe 75% będzie stanowiło zasoby własne UE.
- **Raport z przeglądu CBAM** - w raporcie dotyczącym CBAM i doświadczeń z okresu przejściowego (od października 2023 r. – do końca 2025 r.) wykonano ocenę wkładu mechanizmu CBAM w kontekście ryzyka ucieczki emisji oraz promowania globalnych systemów handlu emisjami, jego zarządzania, wdrożenia i administrowania, jak również międzynarodowego wymiaru. W ocenie wskazano, że

CBAM jest jednym z kluczowych czynników wspierających dekarbonizację poza UE.¹⁰ **(18 grudnia)**

- Zgodnie z publikacją Eurostatu w 2024 r. 25,2% końcowego zużycia energii brutto (wskaźnik obejmuje wszystkie nośniki energii) w UE pochodziło ze źródeł odnawialnych, co stanowi wzrost o 0,7% w porównaniu z 2023 r. Poziom ten jest jednak o 17,3% niższy od celu wyznaczonego na 2030 r. określonego na poziomie 42,5%. Osiągnięcie tego celu wymagałoby średniego rocznego wzrostu zużycia energii z OZE w UE o 2,9% w latach 2025–2030. Spośród krajów UE to Szwecja odnotowała najwyższy udział energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto (62,8%). Energetyka Szwecji bazuje głównie na biomase stałej, energii wodnej i wiatrowej. Na drugim miejscu z udziałem 52,1% znalazła się Finlandia, dzięki wykorzystaniu biomasy stałej, energii wiatrowej i wodnej, a na trzecim miejscu Dania z wynikiem 46,8%, gdzie większość energii odnawialnej pochodziła z biomasy stałej, energii wiatrowej i biogazu. Najniższy udział energii odnawialnej odnotowano w Belgii (14,3%), Luksemburgu (14,7%) i Irlandii (16,1%).¹¹ **(18 grudnia)**
- KE przyjęła zmiany dotyczące wytycznych w sprawie pomocy państwa w ramach EU ETS po 2021 r. (*State Aid Guidelines*). Zgodnie z zapowiedziami zawartymi w *European Chemicals Industry Action Plan* zmiana ta odnosi się do zwiększonego ryzyka „ucieczki emisji” dla dodatkowych branż energochłonnych wynikającego z utrzymującego się wzrostu kosztów emisji w ramach EU ETS w ostatnich latach. Wytyczne mają na celu ograniczenie ryzyka ucieczki emisji, która występuje, gdy przedsiębiorstwa przenoszą produkcję do krajów spoza UE o mniej rygorystycznych ograniczeniach emisyjnych lub gdy produkty UE są zastępowane bardziej emisyjnym importem. Zmiany w postaci objęcia dodatkowych sektorów mają przyczynić się do zwiększenia konkurencyjności przemysłu UE, jednocześnie sprzyjać dekarbonizacji. W tym kontekście KE przyjęła następujące zmiany do obowiązujących wytycznych:

- **Rozszerzenie listy sektorów przemysłowych uprawnionych do rekompensaty** – listę rozszerzono o 20 nowych sektorów i dwa nowe podsektory, obejmujące produkcję chemikaliów organicznych oraz niektóre działalności w sektorze ceramiki, szkła i baterii.
- **Zwiększenie intensywności pomocy z 75% do 80%** dla sektorów już wcześniej uprawnionych, aby uwzględnić ich zwiększone ryzyko ucieczki emisji.
- **Możliwość zgłaszania przez państwa czł. UE dodatkowych sektorów lub podsektorów** nieuwzględnionych w zaktualizowanej liście, jeśli zostanie wykazane, że są one rzeczywiście narażone na ucieczkę emisji.
- **Określenie wymogów dla dużych beneficjentów** – tak, aby wspierali transformację, m.in. poprzez inwestowanie części otrzymanej pomocy w projekty zmniejszające koszty systemu elektroenergetycznego.
- **Zaktualizowanie współczynników emisji CO₂ oraz obszarów geograficznych na lata 2026–2030** na podstawie najnowszych dostępnych danych. Współczynniki emisji odzwierciedlają zawartość emisji CO₂ przypisaną do paliw kopalnych wykorzystywanych w danym obszarze do produkcji energii elektrycznej i służą do określania wysokości rekompensaty. Zmiana ta pozwala państwom czł. UE stopniowo przechodzić na nowe wartości w latach 2026–2030 tam, gdzie spadek maksymalnego współczynnika emisji jest szczególnie duży w porównaniu do okresu 2021–2025.

Zmiany do wytycznych zostały przyjęte po wykonaniu oceny oraz konsultacjach z zainteresowanymi stronami.¹² **(23 grudnia)**

¹⁰ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_25_3088

¹¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/w/ddn-20251218-2>

¹² https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_25_3141

Kształtowanie się cen uprawnień EUA na rynku pierwotnym

W grudniu 2025 r. w ramach rynku pierwotnego, przeprowadzono 10 aukcji uprawnień do emisji na platformie aukcyjnej giełdy EEX. Sprzedano łącznie ok. 28,4 mln uprawnień, po średniej ważonej cenie rozliczenia aukcji 82,74 EUR. Współczynnik popytu do podaży uprawnień w grudniu br., tzw. *cover ratio*, biorąc pod uwagę wszystkie aukcje uprawnień EUA, wyniósł 1,62¹³.

W grudniu 2025 r. giełda EEX, w imieniu Polski, przeprowadziła jedną aukcję w ramach EU ETS, na których sprzedano ponad 2,166 mln polskich uprawnień EUA po cenie 82,18 EUR uzyskując przychód 178 mln EUR. Aukcja polskich uprawnień wzbudziła spore zainteresowanie kupujących, a uczestniczyły w niej 23 podmioty. Natomiast zgłoszony wolumen ofert zakupu na polskiej aukcji wyniósł 3,4 mln, co przełożyło się na *cover ratio* na poziomie 1,57.

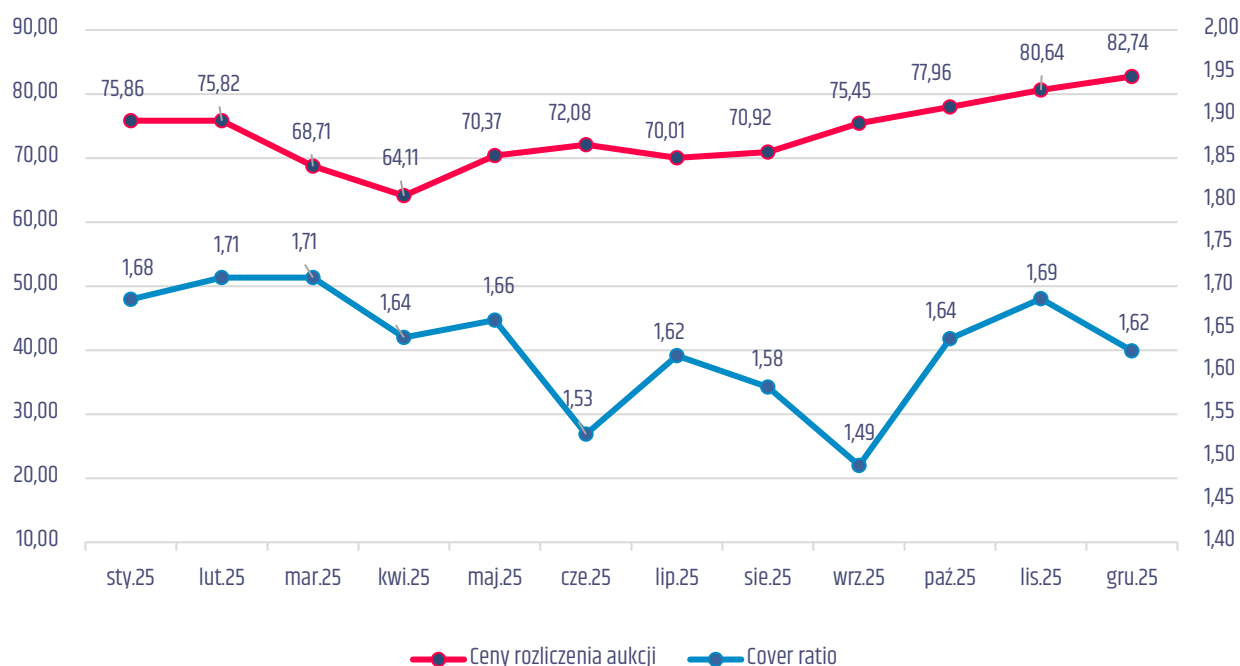
Tabela 4. Statystyka aukcji polskich uprawnień EUA w grudniu 2025 r.

Aukcja PL	Cena rozliczenia w EUR/EUA	Liczba oferowanych EUA	Przychód w EUR	Zapotrzebowanie na EUA	Cover ratio*	Liczba uczestników
10 grudnia	82,18	2 166 000	178 001 880	3 405 500	1,57	23

* całkowite zapotrzebowanie na uprawnienia, zgłoszone przez uczestników aukcji dzielone przez liczbę oferowanych uprawnień

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych EEX

Wykres 3. Średniomiesięczne ważne ceny uprawnień EUA osiągnięte na aukcjach (lewa oś) oraz współczynniki popytu do podaży – tzw. *cover ratio* (prawa oś) w okresie ostatniego roku.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych z giełd EEX oraz ICE

¹³ Obliczono średni ważony współczynnik popytu do podaży, czyli stosunek wolumenu zleceń do wolumenu oferowanego na aukcji.

Podsumowanie rynku uprawnień do emisji za 2025 r.

RYNEK PIERWOTNY

W 2025 r. w ramach rynku pierwotnego odbyło się w sumie 213 aukcji (czyli o 8 aukcji mniej niż w 2024 r.), na których sprzedano łącznie ok. 588,74 mln uprawnień do emisji, czyli o ok. 1,8% mniej uprawnień niż w 2024 r. Jednak łączny przychód z ich sprzedaży, jaki uzyskano w 2025 r. (ok. 43,23 mld EUR) był o ok. 11,4% wyższy

niż w 2024 r., co wynikało z wyższych średnich cen uprawnień w 2025 r. (73,43 EUR w 2025 r. vs. 64,74 EUR w 2024 r.)

Z kolei zapotrzebowanie na uprawnienia do emisji w 2024 r. kształtowało się na umiarkowanym poziomie, o czym świadczy wskaźnik cover ratio równy 1,63 (gdzie 1,0 uznaje się za niski, a poziom 2,0 za wysoki). Średnia liczba uczestników aukcji

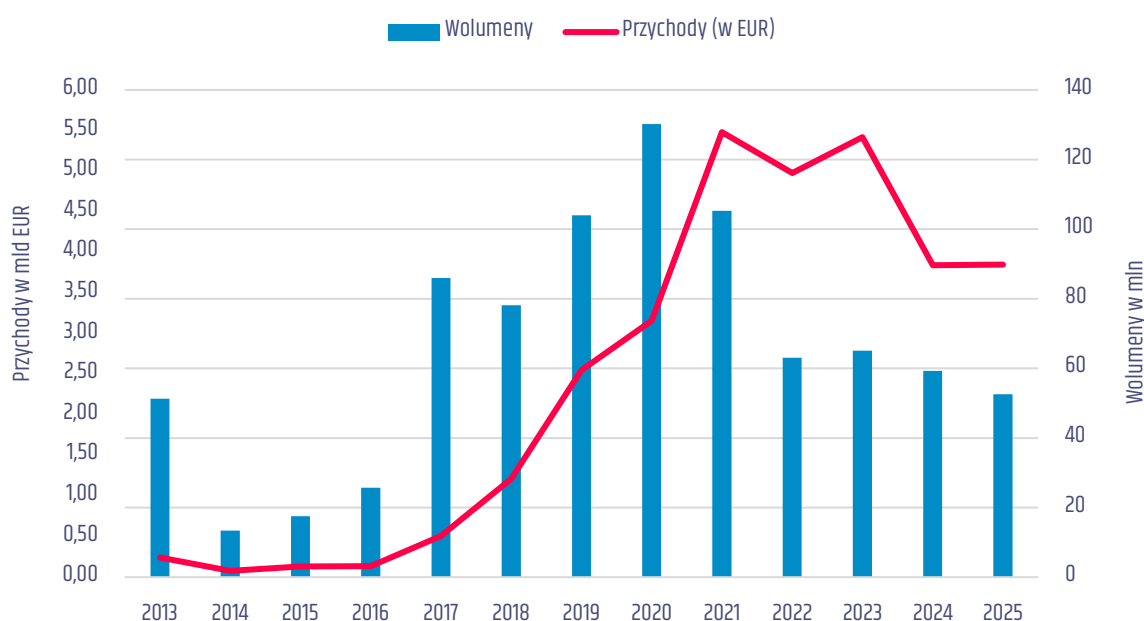
Tabela 5. Podsumowanie przeprowadzonych w 2025 r. aukcji uprawnień do emisji

Aukcje EUA i EUAA	Liczba aukcji	Liczba sprzedanych uprawnień EUA i EUAA	Średnia ważona cena w [EUR]	Średni „Cover ratio”	Średnia ważona uczestników	Przychody w [EUR]
POL	25	52 532 500	73,32	1,79	24	3 851 491 685
UE-25 + EFTA-3 + FM + FI + RRF*	142	461 902 500	73,37	1,54	25	33 889 820 425
Niemcy	45	73 503 500	73,86	2,05	23	5 428 994 590
Irlandia Płn.	1	796 500	77,39	1,65	13	61 641 135
Razem	213	588 735 000	73,43	1,63	24	43 231 947 835

* Na aukcjach przeprowadzanych przez KE w imieniu 25 państw czł. UE i państw EFTA (Norwegia, Islandia i Lichtenstein) sprzedano również 35,417 mln uprawnień EUA w ramach Funduszu Innowacyjnego, ok. 88,331 mln uprawnień w ramach Funduszu Modernizacyjnego, ok. 86,685 mln w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) oraz 50 mln na Społeczny Fundusz Klimatyczny w ETS2.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełdy EEX

Wykres 4. Wolumeny i przychody PL uprawnień EUA i EUAA sprzedawanych na aukcji w poszczególnych latach okresu 2013-2025

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełdy EEX

w 2025 r. wynosiła ok. 24 podmioty, co należy ocenić jako bardzo dobry wynik, świadczący o dużym zainteresowaniu aukcjami.

Aukcje polskich uprawnień EUA i EUAA

Polska w 2025 r. na 25 aukcjach sprzedała łącznie 52,532 mln uprawnień EUA uzyskując przychód w wysokości ok. 3,851 mld EUR, co oznacza że średnia cena rozliczenia aukcji wyniosła 73,32 EUR. Wielkość zgłoszonego zapotrzebowania na uprawnienia (ang. cover ratio) kształtowała się na dość wysokim poziomie 1,79.

Z kolei średnia liczba uczestników biorących udział w polskich aukcjach (24) była identyczna, jak średnia na pozostałych aukcjach (unijnej i niemieckiej).

Statystyka sprzedaży polskich uprawnień do emisji w okresie 2013-2025¹⁴ prezentuje się następująco:

- **851,366 mln** sprzedanych uprawnień do emisji,
- **31,585 mld EUR** łącznego przychodu z tytułu sprzedanych uprawnień do emisji,

Wykres 5. Kurs cen uprawnień EUA w 2025 r. z wyszczególnioną linią trendu

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych ICE oraz EEX

Tabela 6. Zestawienie miesięcznych statystyk dotyczących osiąganych cen uprawnień (w EUR, ceny zamknięcia) oraz wolumenów w 2024 r. (w mln) na rynku kasowym giełd ICE oraz EEX

Kategoria/miesiąc w 2025 r.	Sty	Lut	Mar	Kwi	Maj	Cze	Lip	Sie	Wrz	Paź	Lis	Gru	2025 r.
Średnia ważona	75,85	75,91	68,61	64,39	70,53	71,88	70,23	71,22	75,72	78,21	81,24	84,07	73,64
Średnia arytmetyczna	76,08	75,38	68,54	64,25	70,35	72,12	70,27	71,22	75,74	78,24	80,98	83,90	73,95
Współczynnik zmienności (%) *	4,18	5,34	2,35	3,27	2,23	2,40	1,45	1,04	1,43	1,11	1,14	1,74	x
Wolumeny	66,72	61,90	75,61	59,11	48,13	80,61	49,62	40,98	49,58	37,87	44,64	59,23	673,99

*Współczynnik zmienności liczony jako iloraz odchylenia standardowego do średniej ważonej

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełdy EEX i ICE

¹⁴ Statystyka nie uwzględnia aukcji tzw. resztek z okresu 2008-2012, z których uzyskano przychód ok. 0,92 mln EUR (aukcja odbyła się w 2013 r.)

- **37,1 EUR** wyniosła średnia ważona cena uprawnień do emisji.

RYNEK WTÓRNY

Statystyka rynkowa

W przekroju całego 2025 r. uprawnienia EUA zyskały na wartości ok. 20%, licząc różnicę w cenie między 31 grudnia 2024 r. a 31 grudnia 2025 r., i zakończyły rok wartością 85,24 EUR. Średnia ważona cena uprawnień EUA z rynku kasowego giełd ICE i EEX w 2025 r. wyniosła 73,64 EUR. Roczny wolumen obrotów na rynku spot giełd EEX i ICE w 2025 r. wyniósł ok. 674 mln. Szczegółowe dane dotyczące cen uprawnień, wolumenów i miar zmienności w poszczególnych miesiącach 2025 r. zaprezentowano w tabeli 6.

Kształtowanie się cen uprawnień w 2025 r.

Patrząc na przekrój notowań cen uprawnień w 2025 r. można wyróżnić trzy charakterystyczne fazy rynku:

- **I okres: do stycznia 2025 r.** – wzrost cen z 70 EUR do ok. 82 EUR (+17%),
- **II okres: od lutego do połowy kwietnia 2025 r.** – spadek cen do ok. 60 EUR (-27%).
- **III okres: od połowy kwietnia do grudnia 2025 r.** – wzrost cen uprawnień do ok. 85 EUR (+41,5%).

Do wzrostów cen uprawnień w styczniu 2025 r. przyczyniły się w głównej mierze: korelacja ze wzrostowymi cenami na rynku gazu w UE, niższe temperatury (i mniej wiatru) w okresie zimowym, co sprzyjało większemu wykorzystaniu węgla do produkcji energii i ciepła kosztem OZE oraz sezonowy późniejszy start aukcji w styczniu (do 7 stycznia 2025 r. uprawnienia były dostępne tylko na rynku wtórnym).

Z kolei druga faza rynku to bardzo mocne spadki cen uprawnień w lutym i marcu 2025 r. na co wpływ miała realizacja zysków przez inwestorów, których odzwierciedleniem było ograniczenie pozycji długich (ang. „long”) na uprawnienia na rynku futures, spadki na rynku gazu TTF, plany nałożenia wysokich ceł importowych przez

Tabela 7. Fazy rynku w 2025 r. z wyróżnieniem przyczyn wzrostów/spadków cen uprawnień

Nr	Faza rynku	Zakres wzrostów / spadków	% zmiany	Przyczyny
I	styczeń 2025 r.	70-82 EUR	+17%	• korelacja z cenami na rynku gazu w UE, • niższe temperatury (i mniej wiatru) w okresie zimowym, • sezonowy późniejszy start aukcji w styczniu.
II	luty-kwiecień 2025 r.	82-60 EUR	-27%	• realizacja zysków przez inwestorów (ograniczenie pozycji długich na rynku futures), • spadki na rynku gazu TTF, • plany nałożenia wysokich ceł importowych przez USA na towary z UE, • spadek emisji w EU ETS w 2024 r. o ok. 5% r/r.
III	kwiecień-grudzień 2025 r.	60-85 EUR	+41,50%	• niższa podaż uprawnień na aukcjach od września do grudnia 2025 r. w związku z działaniem rezerwy MSR (mniej o 6% vs. ten sam okres 2024 r.), • porozumienie z USA ws. ceł w UE: wynegocjowano niższe 15% stawki celne dla UE. • „gra” pod przyszły niedobór uprawnień w systemie, • rekordowa aktywność funduszy inwestycyjnych - wzrost pozycji netto na uprawnienia EUA do ponad 117 mln na koniec grudnia, • poprawiające się dane makroekonomiczne w UE, np. prognoz dot. PKB oraz PMI dla przemysłu (w szczególności dla Niemiec), • zgoda państw UE na rozpoczęcie negocjacji o połączeniu EU ETS i UK ETS.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych giełdy EEX i ICE

USA na towary z UE, czy też spadek emisji w EU ETS w 2024 r. o ok. 5% względem 2023 r.

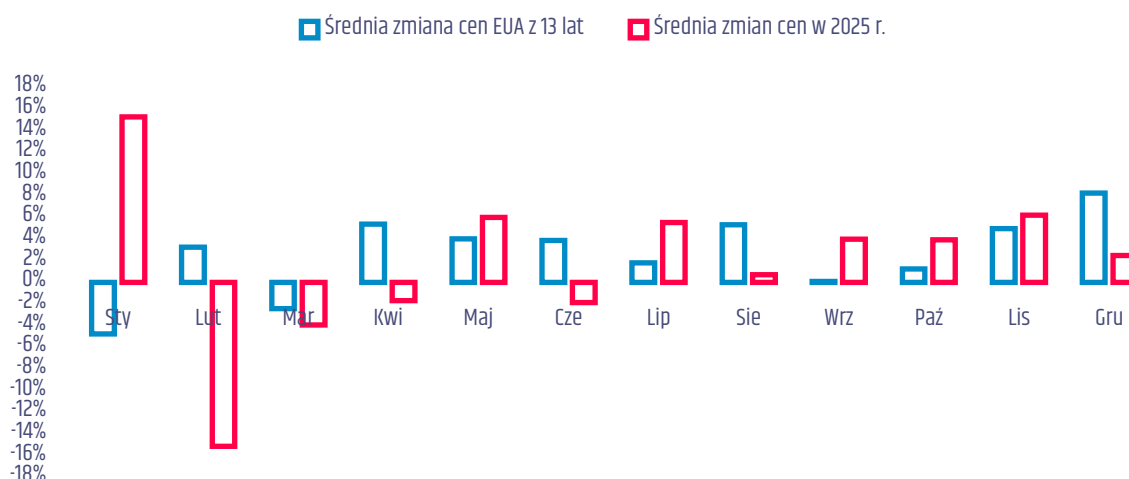
Ostatnia faza rynku, czyli ta podczas której ceny uprawnień wzrosły o ponad 40% charakteryzowała się bardzo silnym trendem wzrostowym. Za najważniejszą przyczynę wzrostów cen uprawnień w tym okresie można uznać czynniki fundamentalne takie jak np. ograniczenie podaży uprawnień o ok. 6% r/r w ostatnich czterech miesiącach 2025 r. z uwagi na rezerwę MSR oraz spekulacyjną „grę” pod strukturalny niedobór uprawnień w najbliższych latach, co miało odzwierciedlenie w rekordowym pozycjonowaniu się na uprawnienia EUA rynku futures przez fundusze inwestycyjne (aż 117,5 mln uprawnień – najwyższe od marca 2021 r.). Pozostałe czynniki pro-wzrostowe to: osiągnięcie porozumienia pomiędzy UE a USA ws. ceł importowych (udało się zmniejszyć taryfy do 15%), lepsze od oczekiwań wskaźniki makroekonomiczne dla UE (np. PKB i PMI¹⁵ – co można odczytać jako potencjalny wzrost emisji w EU ETS), czy duży progres w sprawie negocjacji o połączeniu EU ETS i UK ETS (co z uwagi na

wyższe cele redukcyjne w Wielkiej Brytanii powinno zwiększyć presję na ceny uprawnień EUA przy finalnym połączeniu systemów).

Sezonowość

Na wykresie 6 przedstawiono porównanie miesięcznych zmian cen uprawnień EUA na rynku wtórnym spot w 2025 r. ze średnią rynkową miesięcznych zmian cen z ostatnich 13 lat. Celem powyższego zestawienia jest określenie stopnia zgodności cen uprawnień z uwagi na sezonowość. Podobnie, jak w 2024 r. - statystycznie aż 8 z 12 miesięcy okazały się być zbieżne z historycznymi odpowiednikami. Największa wahania cen uprawnień wystąpiły w miesiącach, w których nie było zgodności sezonowej - w styczniu i lutym 2025 r. (ok. 15% zmiany wartości). Natomiast warto zauważyć, że przez cały okres II połowy 2025 r. ceny uprawnień zmieniały się w podobny sposób, jak w ciągu ostatnich 13 lat – miesiące od lipca do grudnia 2025 r. okazały się być wzrostowe dla cen uprawnień do emisji.

Wykres 6. Wykres przedstawiający korelację z sezonowymi wzorcami zmian cen uprawnień w 2025 r. w stosunku do zmian cen z ostatnich 13 lat.

Źródło: Opracowanie własne KOBIZE na podstawie danych giełdy EEX i ICE

¹⁵ PMI (Purchasing Managers' Index) dla przemysłu to miesięczny wskaźnik koniunktury, który mierzy bieżącą aktywność gospodarczą w sektorze

przemysłowym na podstawie ankiet przeprowadzanych wśród menedżerów ds. zakupów w firmach produkcyjnych.

Aktualizacja kalendarza aukcji uprawnień do emisji na 2026 r.

W dniu 11 grudnia 2025 r. KE poinformowała [w komunikacie](#) o aktualizacji [kalendarza aukcji na 2026 r.](#), tak aby nowy harmonogram odzwierciedlał dwa kluczowe elementy:

- korektę uprawnień wynikających z rozliczenia emisji z sektora morskiego za 2024 r.,
- włączenie do systemu emisji innych niż CO₂ pochodzących z działalności morskiej.

Włączenie sektora morskiego do EU ETS

Transport morski został objęty systemem EU ETS w 2024 r., a podmioty są zobowiązane do umorzenia uprawnień odpowiadających 40% swoich emisji w 2024 r. oraz 70% w 2025 r. Zgodnie z art. 3 g, b i 12 (3-e) dyrektywy EU ETS, liczba uprawnień odpowiadająca różnicy między zweryfikowanymi emisjami a liczbą umorzonych uprawnień za 2024 r. i 2025 r. musi zostać odjęta z puli uprawnień przeznaczonych na aukcje.

Korekta uprawnień za 2024 r.

Wielkość anulowania (korekty) uprawnień za 2024 r. ustalono w dniu 14 października 2025 r. i określono na 54 243 768

uprawnień. KE wyjaśnia w komunikacie, że powyższa kalkulacja opiera się na następujących danych:

- zweryfikowanych emisjach zarejestrowanych w Rejestrze Unii: **89 811 331 ton** CO₂ ekw.,
- uprawnieniach faktycznie umorzonych: **35 588 702**,
- dodatkowej korekcie o nadwyżkowo umorzone uprawnienia: **21 139**.

Komisja zaznacza, że „wszelkie umorzenia i dane dotyczące emisji za 2024 r. zweryfikowane po 14 października 2025 r. zostaną uwzględnione w kolejnych aktualizacjach kalendarza aukcji”.

Uwzględnienie emisji innych niż CO₂

Zgodnie z art. 9 dyrektywy EU ETS, zwiększono także liczbę uprawnień ogólnych o 2 375 680, aby odzwierciedlić objęcie emisji metanu (CH₄) i podtlenku azotu (N₂O) z działalności transportu morskiego w 2024 r.

Harmonogram aukcji na 2026 r.

Aukcje polskich uprawnień EUA będą odbywać się od dnia 7 stycznia do 9 grudnia 2026 r., co dwa tygodnie w środy w godzinach od 9:00 do 11:00.

Tabela 8. Szczegółowy harmonogram sprzedaży 48 705 500 polskich uprawnień EUA na 2026 r.

PL EUA	7 i 21 stycznia	1 524 500 (1 525 000 – 19 sierpnia)	9:00-11:00 (środa)
	4 i 18 lutego		
	4 i 18 marca		
	1, 15 i 29 kwietnia		
	13 i 27 maja		
	10 i 24 czerwca		
	8 i 22 lipca		
	5 i 19 sierpnia		
	2, 16 i 30 września	2 848 500*	
	14 i 28 października		
	11 i 25 listopada		
	9 grudnia	2 849 000*	

*wolumen od września do grudnia 2026 r. zostaną dodatkowo skorygowane o wielkość uprawnień transferowanych do rezerwy MSR i uwzględnione w kolejnej aktualizacji kalendarza aukcji na 2026 r.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie kalendarza aukcji na 2026 r. opublikowanego przez EEX

Aukcje przeprowadzane w imieniu 25 państw czł. UE i państw EOG-EFTA odbywać się będą w poniedziałki, wtorki i czwartki w okresie od 8 stycznia do 14 grudnia 2026 r., natomiast aukcje niemieckich uprawnień EUA - w każdy piątek, od 9 stycznia do 11 grudnia 2026 r. (wszystkie w godzinach od 9:00 do 11:00).

Zmiany wolumenów aukcyjnych spowodują, że od stycznia do grudnia 2026 r. w sumie będzie sprzedawanych 531 286 500 uprawnień EUA:

- ▶ 408 235 500 uprawnień EUA przez KE w imieniu państw UE-25, EOG. (w tym również uprawnienia z Fundusz Modernizacyjnego, Innowacyjnego i RRF¹⁶),
- ▶ 73 563 500 uprawnień EUA przez Niemcy,
- ▶ 48 705 500 uprawnień EUA przez Polskę,
- ▶ 782 000 uprawnień EUA przez Irlandię Płn.

| Raport KE z funkcjonowania rynku uprawnień do emisji w UE w 2024 r.

W dniu 3 grudnia 2025 r. Komisja Europejska opublikowała cykliczny raport, dotyczący funkcjonowania europejskiego rynku handlu emisjami CO₂ w 2024 r. i pierwszej połowie 2025 r., pt. [„Report from the Commission to the European Parliament and the Council. Report on the functioning of the European carbon market”](#) oraz [załącznik do tego raportu](#). Raporty KE są przygotowywane każdego roku, na podstawie art. 10 ust. 5 i art. 21 ust. 2 [dyrektywy EU ETS](#).

Wielkość emisji w 2024 r.

W 2024 r. całkowite emisje w systemie EU ETS wyniosły 1 187 mln ton CO₂ ekw. i były wyższe niż w 2023 r., głównie z powodu włączenia sektora morskiego do systemu (od 2024 r.). Po uwzględnieniu instalacji przemysłowych, producentów energii i ciepła oraz operatorów lotniczych, emisje w EU ETS spadły jednak o 4,4% w porównaniu z 2023 r. Emisje z sektora energetycznego i przemysłowego wyniosły 1 033 mln ton CO₂ ekw., co oznacza spadek o 5,8% r/r. Łącznie emisje te są już o ok. 50% niższe niż w 2005 r., co jest bliskie realizacji celu redukcji emisji w EU ETS o 62% do 2030 r. Największy wkład w ograniczenie emisji miały sektory produkcji energii elektrycznej i ciepła. Emisje z wytwarzania energii spadły o 10,7%, głównie dzięki wzrostowi

udziału OZE i energetyki jądrowej oraz mniejszemu wykorzystaniu gazu i węgla. Zgodnie z raportem KE w 2024 r. OZE i biopaliwa odpowiadały za 47,2% produkcji energii elektrycznej w UE, przy wyraźnym wzroście produkcji z energii słonecznej i wodnej. Moc zainstalowana w fotowoltaice i energetyce wiatrowej osiągnęła kolejne rekordy. Emisje z instalacji przemysłowych spadły jedynie nieznacznie, o 0,8%. Wynikało to z częściowego ożywienia produkcji w sektorach energochłonnych po kryzysie energetycznym z 2022 r. Natomiast emisje w sektorze lotniczym w 2024 r. wzrosły po raz czwarty z rzędu, tym razem o ok. 15%, do 62 mln ton CO₂ ekw. Z kolei emisje w sektorze morskim zostały określone na ok. 90 mln ton CO₂ ekw.

Limit emisji w EU ETS (cap)

Limit emisji w systemie EU ETS (cap) określa maksymalną ilość emisji, jaką mogą wytworzyć podmioty objęte systemem w danym okresie rozliczeniowym. Odpowiada on liczbie uprawnień do emisji, z których każde pozwala na wyemitowanie jednej tony CO₂ ekw. Limit ten jest co roku obniżany, aby zapewnić realizację unijnych celów redukcji emisji. Obecnie cap jest określony tak, aby do 2030 r. emisje w EU ETS spadły o 62% w porównaniu z 2005 r. W latach 2024–2027 limit emisji zmniejsza

¹⁶ Wolumen aukcyjny REPowerEU na 2026 r. został zwiększony do 93 280 000, tak aby został osiągnięty docelowy przychód w wysokości 20 mld EUR. Wielkość ta została określona na podstawie art. 10 ust. 6 rozporządzenia aukcyjnego, z uwzględnieniem już uzyskanych przychodów, średniej ceny rozliczeniowej aukcji z

sześciu poprzednich miesięcy kalendarzowych oraz z uwzględnieniem limitu czasowego (najpóźniej do 31 sierpnia 2026 r. należy taką sprzedaż przeprowadzić)

Tabela 9. Zweryfikowane emisje w systemie EU ETS w okresie 2019-2024* (w Mt CO₂ ekw.)

Rok	2019	2020	2021**	2022**	2023	2024*
Emisje z sektora energii i produkcji ciepła	822	696	708	725	552	493
Zmiana vs. rok poprzedni	-14,7%	-15,3%	8,4%	2,4%	-23,9%	-10,7%
Emisje z sektora przemysłu	708	660	629	589	544	540
Zmiana vs. rok poprzedni	-1,6%	-6,9%	4,7%	-6,4%	-7,5%	-0,8%
Emisje z sektora lotniczego	68	25	28	49	54	62
Zmiana vs. rok poprzedni	+1%	-63%	+30%	+77%	+9,7%	+15,3%
Emisje z sektora morskiego	X	X	X	X	X	90
Emisje EU ETS (wszystkie sektory)	1 598	1 381	1 365	1 363	1 150	1 185

* Dane procentowe oryginalne z raportem KE (zaokrąglone)

** bez Wielkiej Brytanii

Źródło: Raport KE (dane z pochodzą z rejestru UE z dnia 1 października 2025 r.)

się corocznie (ang. *Linear Reduction Factor, LRF*) o 4,3%¹⁷, a od 2028 r. tempo redukcji wzrosło do 4,4% rocznie. W 2024 r. wydano ponad 1,386 mld uprawnień do emisji dla energetyki, przemysłu i sektora morskiego oraz ok. 27,6 mln dla lotnictwa. W 2025 r. liczba ta zmniejszyła się odpowiednio do ok. 1,298 mld oraz 26,2 mln uprawnień. W 2026 r. limit zostanie dodatkowo zmniejszony o 27 mln uprawnień, ale jednocześnie będzie zwiększony

w związku z objęciem systemem emisji N₂O i CH₄ z transportu morskiego. Jak podaje KE, ostatecznie w 2026 r. ma zostać wydanych ok. 1,185 mld uprawnień dla energetyki, przemysłu i żeglugi oraz ok. 24,9 mln dla lotnictwa¹⁸.

Aukcje uprawnień

W 2024 r. aukcje odbywały się za pośrednictwem giełdy EEX dla 27 państw czł. UE oraz państw EOG, a także dla Irlandii Północnej.

Tabela 10. Limit emisji (cap) w EU ETS w latach 2021-2026 (w mln)

Rok	Łączna liczba uprawnień do emisji z sektora energii elektrycznej i ciepła, przemysłu i transportu morskiego	Łączna liczba uprawnień do emisji dla lotnictwa*
2021	1 572	28
2022	1 529	27
2023	1 486	26
2024	1 386	28
2025	1 298	26
2026	1 185	25

*Łączna liczba uprawnień dla lotnictwa od 2024 r. odzwierciedla rozszerzony zakres EU ETS dla lotnictwa.

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych KE (wartości zaokrąglone)

¹⁷ W latach 2024 i 2025 liniowy współczynnik redukcji emisji dla wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, produkcji przemysłowej oraz transportu morskiego wyniósł 87 924 231 uprawnień, a dla lotnictwa 1 330 226 uprawnień.

¹⁸ Trzeba mieć na uwadze, że nie będzie to faktyczna podaż uprawnień w EU ETS, ponieważ część z tych uprawnień trafi do rezerwy MSR

Tabela 11. Wolumeny uprawnień sprzedanych na aukcjach w latach 2021-2024 (w mln)

Rok	Główne uprawnienia	Uprawnienia lotnicze
2021	582,952	3,785
2022	482,389	3,698
2023	517,587	5,720
2024	592,801	6,688

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych KE

łącznie, jak podaje KE w 2024 r. przeprowadzono 221 aukcji i żadna z nich nie została anulowana. Od stycznia 2025 r. uprawnienia dla sektora lotnictwa (EUAA) stały się uprawnieniami ogólnymi (EUA), a nie odrębną kategorią uprawnień. Wolumeny aukcji obejmowały także uprawnienia przeznaczone na finansowanie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) w ramach REPowerEU. Do 30 czerwca 2025 r. uzyskano już ok. 11,5 mld EUR (z potrzebnych 20 mld EUR) z tego tytułu, dzięki sprzedaży ponad 164 mln uprawnień EUA.

Transport morski jest objęty systemem EU ETS z początkowym okresem przejściowym w latach 2024 i 2025, kiedy to przedsiębiorstwa żeglugowe będą zobowiązane do rozliczenia tylko części swoich emisji (odpowiednio 40% i 70%). Wolumeny aukcyjne na lata 2026-2027 będą uwzględniały korektę z tytułu anulowania uprawnień przypisanych do sektora morskiego, zgodnie z art. 3gb oraz art. 12 ust. 3e dyrektywy EU ETS. Ponieważ anulowanie opiera się na różnicy pomiędzy zweryfikowanymi emisjami a umorzonymi uprawnieniami, jego skala jest ustalana po dokonaniu rozliczenia. W efekcie wolumeny przeznaczone do anulowania są odejmowane od podaży aukcyjnej i uwzględniane w kalendarzu aukcji. W związku z powyższym korekta liczby

uprawnień za 2024 r., wynosząca łącznie 54,24 mln uprawnień, nastąpiła w 2026 r. poprzez zmianę kalendarza aukcji na ten rok¹⁹.

Bezpłatny przydział uprawnień

Bezpłatny przydział uprawnień w EU ETS jest skierowany głównie do sektorów przemysłowych narażonych na ucieczkę emisji (ang. *carbon leakage*). Choć aukcje są podstawową metodą alokacji uprawnień, znaczna ich część jest przydzielana bezpłatnie, aby chronić konkurencyjność europejskiego przemysłu. Lista sektorów narażonych na ucieczkę emisji obejmuje 63 sektory i podsektory, które mogą otrzymywać 100% bezpłatnych uprawnień, których liczba jest korygowana za pomocą odpowiednich wskaźników (tzw. benchmarków). Sektory mniej narażone otrzymują maksymalnie 30% wartości bezpłatnego przydziału. Benchmarki odzwierciedlają średnią emisyjność 10% najbardziej efektywnych instalacji w danym sektorze. Emisje przekraczające poziom benchmarku muszą być pokrywane uprawnieniami zakupionymi na rynku. Wartości benchmarków są stopniowo obniżane, tak aby wzmacniać bodźce do dekarbonizacji i innowacji dla sektora przemysłowego. Od 2026 r. tempo redukcji bezpłatnych uprawnień z uwagi na poziom benchmarków wzrośnie, aby przyspieszyć transformację

Tabela 12. Przydział bezpłatnych uprawnień w ramach EU ETS w latach 2021-2025 (w mln)

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	Suma
Początkowy bezpłatny przydział (UE-27 + 3 państwa EOG)	560	559	558	557	557	2 791
Rzeczywisty bezpłatny przydział	546	542	537	500	495	2 620
Skorygowany bezpłatny przydział	-14	-16,5	-21	-58	-62	-171,5

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych KE (Dane pobrane z rejestru Unii w dniu 30 czerwca 2025 r. - wartości zaokrąglone)

¹⁹ <https://kobize.pl/pl/article/aukcje/id/401/harmonogram-aukcji>

przemysłu. Wielkość bezpłatnego przydziału uprawnień jest korygowana, gdy produkcja wzrośnie lub spadnie o co najmniej 15%, a kolejne korekty następują już przy zmianach o 5%. Operatorzy instalacji są zobowiązani do corocznego raportowania danych produkcyjnych, co doprowadziło do znacznego wzrostu liczby korekt przydziałów. Rzeczywisty bezpłatny przydział w latach 2024 i 2025 był niższy od poziomów początkowych. Główną przyczyną były spadki produkcji w latach 2022–2023 spowodowane pandemią oraz kryzysem energetycznym. Ponieważ korekty opierają się na 2-letniej średniej produkcji, pełny wpływ długotrwałego spadku produkcji na bezpłatny przydział uprawnień jest opóźniony o ok. 2 lata. W latach 2021–2025 początkowo zaplanowano 2,79 mld bezpłatnych uprawnień dla ponad 7 400 instalacji. Do połowy 2025 r. całkowity bezpłatny przydział uprawnień zmniejszono o 171,5 mln uprawnień.

Rezerwa MSR

Rezerwa stabilności rynkowej (MSR) reguluje podaż uprawnień w EU ETS na podstawie całkowitej liczby uprawnień w obiegu (ang. *Total Number of Allowances in Circulation, TNAC*). W zależności od TNAC uprawnienia są albo wycofywane z aukcji i przenoszone do rezerwy, albo uwalniane z rezerwy i ponownie sprzedawane, co w teorii ma zapewnić równowagę na rynku. Rezerwa MSR działa od 2019 r. i od tego czasu każdego roku powoduje ograniczenie liczby uprawnień w obiegu. KE publikuje TNAC raz w roku, a korekty wolumenów aukcyjnych obowiązują przez 12 miesięcy, licząc od września danego roku. .

W maju 2025 r. TNAC za 2024 r. wyniósł 1,15 mld uprawnień, nieco więcej niż w 2023 r. W wyniku tego z aukcji zostanie wycofanych 276 mln uprawnień, co stanowi 24% TNAC, w okresie od września 2025 r. do sierpnia 2026 r. MSR przewiduje również coroczne unieważnianie uprawnień w ramach „invalidation mechanism” powyżej progu 400 mln. W dniu 1 stycznia 2025 r. unieważniono 271 mln uprawnień, pozostawiając w rezerwie 400 mln. Od 2023 r. łącznie z MSR unieważniono już 3,2 mld uprawnień.

Fundusz Modernizacyjny

Fundusz Modernizacji (FM) jest programem solidarnościowym finansowanym z przychodów z EU ETS, skierowanym początkowo 10 państw czł. UE o niższych dochodach (Polska, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Estonia, Węgry, Łotwa, Litwa, Rumunia i Słowacja), a od 2024 r. rozszerzonym dodatkowo o trzy kolejne państwa (Grecja, Portugalia i Słowenia). Fundusz ma pomagać w realizacji unijnych celów redukcyjnych na 2030 r. poprzez modernizację systemów energetycznych i poprawę efektywności energetycznej. Budżet FM pochodzi z części limitu w EU ETS (capu) i wynosi 438 mln uprawnień²⁰.

Do stycznia 2021 r. zatwierdzono ok. 200 programów i projektów na łączną kwotę 19,1 mld EUR, głównie związanych z odnawialnymi źródłami energii, efektywnością energetyczną, magazynowaniem energii i modernizacją sieci. W czerwcu 2025 r. Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) przekazał 3,7 mld EUR dla 9 państw beneficjentów na 34 projekty inwestycyjne. Projekty obejmowały m.in. poprawę efektywności energetycznej i wymianę źródeł ciepła w domach jednorodzinnych w Polsce oraz zwiększenie przepustowości sieci elektroenergetycznej na Łotwie. Fundusz wspiera także działania na rzecz sprawiedliwej transformacji w regionach uzależnionych od paliw kopalnych oraz pomoc dla gospodarstw domowych o niskich dochodach w walce z ubóstwem energetycznym.

Nadzór rynkowy

Rynek uprawnień do emisji w UE jest nadzorowany przez przepisy dotyczące rynków finansowych i składa się z rynku pierwotnego, gdzie uprawnienia są sprzedawane na aukcjach, oraz rynku wtórnego, gdzie handluje się kontraktami spot i instrumentami pochodnymi (futures). Zarówno kontrakty spot, jak i futures są klasyfikowane jako instrumenty finansowe zgodnie z dyrektywą MIFID II, a nadzór obejmuje przepisy o przeciwdziałaniu nadużyciom i wykorzystywaniu informacji poufnych. Nadzór sprawują władze finansowe państw czł. UE (np. KNF w Polsce),

²⁰ Dodatkowo przepisy art. 10 oraz 10c dyrektywy EU ETS pozwoliły dodatkowo zwiększyć łączną pulę dostępną w ramach FM do ponad 750 mln uprawnień. Ich równowartość to ok. 56 mld EUR w latach 2021–2030 przy średniej cenie 75 EUR. Więcej informacji o FM na [stronach KE](#).

skoordynowane przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA²¹). ESMA monitoruje uczestników rynku poprzez wymogi sprawozdawcze i ma zapewnić przejrzystość rynku.

W raporcie z 2025 r. opartym na danych z 2024 r. ESMA stwierdziła, że rynek funkcjonuje zgodnie z oczekiwaniami. Aktywność handlowa wzrosła o 35% w 2024 r., osiągając 13,7 mld uprawnień wymienionych w 4,7 mln transakcji. Zgodnie z danymi ESMA 63% obrotu odbywało się za pośrednictwem instytucji finansowych i banków, a ok. 75% wolumenów obrotu stanowiły kontrakty futures.

ESMA podkreśla znaczenie identyfikatorów LEI dla podmiotów w Rejestrze Unijnym, szczególnie w związku z rozszerzeniem EU

ETS na transport morski i wprowadzeniem ETS2. Pomimo obowiązków, dostępność LEI pozostaje poniżej oczekiwań.

W dniu 28 marca 2024 r. weszła w życie zrewidowana dyrektywa MIFID II i rozporządzenie MIFIR (2024/791), wzmacniające przepisy dotyczące rynków finansowych, przejrzystości i nadzoru. Artykuł 57 MIFIR rozszerza kontrolę pozycji na platformy handlujące instrumentami pochodnymi na uprawnienia do emisji, a artykuł 58 wprowadza obowiązek składania raportów pozycji dwa razy w tygodniu, co ma na celu poprawę przejrzystości handlu uprawnieniami i kontraktami pochodnymi²².

I Ocena ambicji redukcyjnych UE na tle ambicji stron Porozumienia paryskiego

Przedłużające się jesienią 2025 r. wewnątrzunijne negocjacje w sprawie ustalenia celu redukcyjnego UE na 2040 r. sprowokowały falę krytyki pod adresem polityki klimatycznej UE ze strony ekspertów polityki klimatycznej, a także zajmujących się tą tematyką dziennikarzy i aktywistów. Zarzuty dotyczące osłabienia ambicji Unii w zakresie dekarbonizacji pojawiły się pomimo przyjęcia przez parlament EU celu UE zakładającego osiągnięcie do 2040 r. redukcji emisji o 90% w stosunku do poziomu w 1990 r. Tak określony cel jest zobowiązaniem prawnie wiążącym państwa członkowskie UE, w ramach którego działania krajowe mają odpowiadać za co najmniej 85% redukcji w porównaniu do poziomu emisji netto z roku bazowego. W odniesieniu do pozostałych 5% UE uzgodniła dopuszczenie od 2036 r. wykorzystania kredytów międzynarodowych z projektów realizowanych w ramach Artykułu 6 Porozumienia paryskiego dla realizacji celów redukcyjnych w sektorach nieobjętych EU ETS.

Uwzględnienie jednostek offsetowych uzasadnione jest obawami przed dalszą utratą konkurencyjności przez gospodarki państw członkowskich UE, potrzebą zapewnienia sprawiedliwego i społecznie akceptowanego przebiegu dalszej dekarbonizacji oraz zmniejszenia obciążeń przemysłu.

W celu wspierania europejskiego przemysłu UE spowalnia niektóre z działań mających doprowadzić do dekarbonizacji transportu. KE zaproponowała w grudniu 2025 r. zmianę norm emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych, nakładającą na producentów od 2035 r. obowiązek ograniczenia wielkości emisji spalin o 90% w stosunku do poziomu z 2021 r. Pozostałe 10% emisji będzie można kompensować m.in. poprzez stosowanie niskoemisyjnej stali wyprodukowanej w UE oraz niskoemisyjnych paliw, takich jak e-paliwa i biopaliwa. Regulacje wprowadzone w ramach pakietu motoryzacyjnego (ang. *Automotive package*)²³ odsuną w czasie planowany zakaz sprzedaży na rynku unijnym

²¹ ESMA (European Securities and Markets Authority) to europejski organ nadzorczy, którego zadaniem jest zapewnienie stabilności, przejrzystości i integralności rynków finansowych w Unii Europejskiej oraz ochrona inwestorów.

²² KE obecnie analizuje przepisy dotyczące rynków instrumentów pochodnych, w tym uprawnień do emisji, pod kątem m.in. limitów pozycji i kontroli zarządzania w celu zapobiegania nadużyciom i wspierania prawidłowego kształtowania cen uprawnień. KE bada także możliwość scentralizowania i ujednolicenia zbierania

danych transakcyjnych między MIFIR a EMIR oraz stara się określić, które dane powinny być publiczne i w jaki sposób je udostępniać. W ramach tego procesu przeprowadzono też konsultacje dotyczące funkcjonowania rynków instrumentów pochodnych i niektórych aspektów rynku energii spot, obejmujących przepisy finansowe stosowane do uprawnień do emisji.

²³ https://transport.ec.europa.eu/transport-themes/action-plan-future-automotive-sector/automotive-package_en

nowych samochodów z silnikami spalinowymi. Zakaz ten, zgodnie z pierwotnymi założeniami Europejskiego Zielonego Ładu, miał obowiązywać od 2035 r. Unia opóźni również o rok rozpoczęcie stosowania unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji w transporcie drogowym i budownictwie (ETS2), który będzie wdrażany nie od 2027, tylko od 2028 r. Zmiany te nie podważają celu osiągnięcia zeroemisyjności netto do 2050 r., jednakże stały się przedmiotem krytyki obserwatorów polityki klimatycznej. Podkreślają oni brak ambicji unijnych, stawiając znak równości między rzekomym osłabieniem ambicji Unii, a odejściem Stanów Zjednoczonych od Porozumienia paryskiego. Tymczasem UE pozostaje w nielicznej grupie stron Porozumienia, które realizują absolutne cele redukcyjne.

Większość państw deklaruje względne cele redukcyjne

Cele absolutne zgłaszane w ramach Porozumienia paryskiego koncentrują się na zmniejszeniu emitowanej ilości gazów cieplarnianych. Jednak najczęściej państwa-strony Porozumienia deklarują względne cele redukcyjne. Mogą to być cele dotyczące intensywności (ang. *intensity targets*), które zmierzają do ograniczenia emisji w przeliczeniu na jednostkę produkcji lub PKB, pozwalając na wzrost produkcji przy jednoczesnej redukcji intensywności emisji. Taki cel przyjęły Chiny, główny światowy emitent CO₂. Realizując względny cel redukcyjny, można zwiększać produkcję i wówczas wielkości emisji mogą nadal rosnąć, mimo zmniejszenia intensywności emisji w przeliczeniu na jednostkę PKB.

Względne cele, określane w odniesieniu do scenariusza referencyjnego (ang. *Business-as-Usual*, BAU), proponuje zdecydowana większość państw, które nie należą do kategorii najmniej rozwiniętych państw (ang. *Least Developed Countries*) lub małych państw wyspiarskich (ang. *Small Island Developing States*). Państwa te cieszą się specjalnymi przywilejami, czyli derogacjami od decyzji stron Porozumienia i nie są obciążone

zobowiązaniami do przedstawiania celów redukcyjnych w swoich NDC (ang. *National Determined contribution*), czyli określonych na poziomie krajowym wkładach do Porozumienia paryskiego. W zależności od założeń przyjętych przy konstruowaniu scenariusza referencyjnego, kraje te mogą proponować cele redukcyjne, których realizacja wiąże się ze wzrostem emisji w czasie realizacji ich NDCs. Na ogół właśnie takie cele proponują, przynajmniej w części bezwarunkowej wkładów do Porozumienia.

„Tendencyjne” porównywanie ambicji klimatycznych

Wielu komentatorów, którzy surowo oceniają decyzje polityczne UE dotyczące klimatu, przyjmuje ze zrozumieniem wzrost emisji w krajach rozwijających się. Przykładem takiego podejścia jest opublikowany przez Uniwersytet w Oxfordzie na początku listopada 2025 r. przegląd polityk klimatycznych 37 największych państw świata. Przy czym ocenę przedstawioną w raporcie można uznać za dość swoiste pojmowanie sprawiedliwości klimatycznej²⁴. Przykładowo – Chiny, których rzeczywiste emisje nadal rosną, chwalone są za przyjęcie regulacji dla banków i firm ubezpieczeniowych, które mają wesprzeć osiągnięcie najwyższego poziomu emisji (ang. *peaking*). Z kolei Filipiny wyróżnione są za przyjęcie prawa dotyczącego zielonych zamówień publicznych, natomiast Brazylia, Kenia i Nigeria zyskały uznanie za regulacje wdrażające rynki węglowe (ang. *carbon markets*). Raport stwierdza nawet, że w niektórych obszarach regulacyjnych, jak zobowiązanie firm do publikowania informacji o emisjach i innych informacji dotyczących zmian klimatu, państwa Afryki i Ameryki Łacińskiej demonstrują wyższe ambicje, niż państwa europejskie i Ameryka Północna²⁵. Nie porównuje jednak trajektorii redukcji emisji w odniesieniu do roku bazowego między tymi państwami a UE, co powinno być podstawą do stawiania podobnych tez.

Wiele państw rozwijających się, które do określenia poziomu redukcji emisji korzysta ze scenariusza referencyjnego,

²⁴ https://www.bsg.ox.ac.uk/news/climate-policy-strengthens-globally-despite-unprecedented-contestation-us-and-europe?utm_source=hootsuite&utm_medium=6utm_term=6utm_content=6utm_campaign

²⁵ "The engine of climate policy has moved to emerging economies. In some regulatory domains, like rules requiring companies to disclose their emissions

and other information related to climate change, African and Latin American countries now show higher ambition, on average, than European and North American countries." *ibidem*

w rzeczywistości zakłada wzrost swoich emisji, a nie ich redukcję. Państwa rozwijające się mają możliwość korekty scenariusza referencyjnego (BAU) w kolejnych zgłoszeniach, a ostatnio przedstawione przez nie NDCs nierzadko zakładają nawet większy wzrost emisji, niż ten, który deklarowały w latach 2020-2021. Przykładem jest NDC Bangladeszu, w którym zmieniony został rok odniesienia z 2012 na 2022, a scenariusze BAU oraz odniesienia proponują wzrost emisji do 2030 r., z potencjalnym ograniczeniem po 2030 r.²⁶ Porównywanie takich deklaracji z obowiązującymi prawnie celami unijnymi może wprowadzać w błąd. Zwłaszcza, że UE do 2050 r. zamierza osiągnąć neutralność klimatyczną i w tym celu przyjmuje konkretne, prawnie obowiązujące, absolutne cele redukcyjne, oraz definiuje narzędzia do ich realizacji.

Sama UE nie osiągnie jednak celu Porozumienia paryskiego, konieczne do tego są również wysiłki pozostałych stron Porozumienia. Warto w tym miejscu podkreślić jednak, że wysiłki UE pozostają niezbędne, zarówno dla utrzymania własnej ścieżki redukcji emisji, jak i dla stymulowania globalnych działań na rzecz realizacji celów Porozumienia paryskiego. Jednakże globalne emisje gazów cieplarnianych rosną, zamiast ulegać stabilizacji, nie wspominając o spadku koniecznym dla osiągnięcia celu Porozumienia. W 2023 r. światowe emisje gazów cieplarnianych osiągnęły poziom ok. 55 Gt CO₂e, czyli prawie 3% powyżej emisji z 2015 r., kiedy to zawarto Porozumienie paryskie²⁷. W 2024 r. globalne emisje jeszcze wzrosły, osiągając 55,7 Gt CO₂e²⁸. Raporty OECD wskazują, że łączne emisje państw członkowskich OECD, stanowiące ok. 78% emisji światowych, spadły od 2015 r. do 2023 r. o 10%, osiągając poziom ok. 13,1 Gt CO₂e, podczas gdy emisje państw partnerskich OECD – zwiększyły się w tym okresie o 15%²⁹.

Wzrost ambicji NDC nie zawsze prowadzi do osiągnięcia celów Art. 4 Porozumienia paryskiego

Artykuł 4 Porozumienia paryskiego dotyczący celów redukcyjnych zobowiązuje strony do przedstawiania w odstępach pięcioletnich kolejnych zgłoszeń krajowych wkładów do Porozumienia (NDCs). Każdy cykl zgłaszania NDCs powinien przede wszystkim prowadzić

do zmniejszania luki pomiędzy wspólnymi ambicjami stron Porozumienia a poziomem koniecznym do osiągnięcia globalnego celu Porozumienia (utrzymania wzrostu temperatury do końca stulecia znacznie poniżej 2°C i dążenie do limitu 1,5°C). Tymczasem większość państw interpretuje wzrost ambicji znacznie szerzej, zaliczając do nich również deklaracje nowych działań, w tym planów, aktów prawnych, regulacji, strategii i krajowych polityk oraz tworzenie i angażowanie instytucji rządowych służących ich realizacji. W związku z tym działania przedstawiane w NDCs obejmują nie tylko obniżanie światowych emisji, głównie w odniesieniu do scenariusza BAU, ale również adaptację do zmian klimatu, a także sprawiedliwą transformację. W ten sposób kraje rozwijające się często przedkładają plany adaptacji do zmian klimatu jako swoje główne wkłady do Porozumienia paryskiego, co jest poniekąd zgodne ze wzrastającą rolą adaptacji w międzynarodowych negocjacjach. Ponadto, przedstawiają swoje plany sprawiedliwej transformacji czy polityki wobec strat i szkód (ang. *Loss and Damage*), głównie w kontekście ubiegania się o wsparcie międzynarodowe dla realizacji postulowanych działań. Wobec tego krytyka polityki unijnej jako mało ambitnej jest nieuzasadniona. Wprawdzie działania planowane przez UE, mimo ich radykalizmu i spodziewanych kosztów ekonomicznych i społecznych dla Europejczyków nie wystarczą do zamknięcia luki w ambicji mitygacyjnej stron Porozumienia paryskiego, ale wynika to z braku proporcjonalnych ambicji większości innych stron.

Potrzeby finansowania polityki klimatycznej na świecie

Powodem braku ambicji większości stron Porozumienia paryskiego jest na ogół potencjalny koszt transformacji energetycznej i adaptacji do zmian klimatu. Zaangażowanie finansowe UE, a także Wielkiej Brytanii, Norwegii, Szwajcarii, czy Korei i Japonii nie jest w stanie zapewnić wystarczających środków na globalną transformację. Międzynarodowe instytucje, takie jak Bank Światowy, czy Global Environment Facility (GEF) również mają ograniczone zasoby. Korzystają z pakietów,

²⁶ [Bangladesh Third Nationally Determined Contribution \(NDC 3.0\).pdf](#)

²⁷ [EDGAR - The Emissions Database for Global Atmospheric Research](#)

²⁸ [World emissions hit record high, but the EU leads trend reversal - The Joint Research Centre: EU Science Hub](#)

²⁹ Wśród głównych partnerów OECD znajdują się Chiny, Indie, Indonezja, Brazylia, czy RPA. https://www.oecd.org/en/publications/the-climate-action-monitor-2025_1819c631-en/full-report/how-far-are-countries-from-achieving-national-and-global-mitigation-objectives_b19ae3c0.html

złożonych ze środków własnych (pochodzących z zysków z inwestowania, kapitału członkowskiego, czy obligacji) i ze składek członków, które wykorzystywane są do udzielania pożyczek, grantów i wsparcia dla krajów rozwijających się. Podobnie środki Zielonego Funduszu Klimatycznego (*Green Climate Fund*, GCF) pochodzą z dobrowolnych wpłat krajów rozwiniętych, przekazywanych jako wkłady kapitałowe, dotacje i pożyczki w ramach pomocy finansowej dla krajów rozwijających się, udzielanej na wsparcie działań klimatycznych, zgodnie ze zobowiązaniami Porozumienia paryskiego i Konwencji klimatycznej (UNFCCC). GCF wykorzystuje również środki prywatne, oferując „dźwignię” dla inwestycji, a finansowanie programów zapewniają cykle uzupełniania zasobów (ang. *replenishment*). Nie są to jednak środki odpowiadające potrzebom zgłaszanym w NDCs. W obecnym cyklu GCF na lata 2024-2027 zadeklarowane do grudnia 2023 r. wpłaty 31 państw osiągną poziom ponad 12,8 mld USD³⁰. Tymczasem opublikowany we wrześniu 2024 r. raport Stałego Komitetu Finansowego UNFCCC (ang. *Standing Committee on Finance*)³¹ dotyczący potrzeb finansowych związanych z realizacją Konwencji i Porozumienia przez kraje rozwijające się, podał podsumowanie kosztów wdrażania działań służących

realizacji Porozumienia w oparciu o zgłoszenia 98 państw rozwijających się, które przedstawiły odpowiednie kalkulacje. Według raportu na realizację bezwarunkowych wkładów potrzeba 882 mld USD, natomiast do wykonania warunkowych wkładów tych państw do 2030 r. konieczne jest 2,4 bln (bilionów) USD. Ponadto kolejna kwota 1,75 bln USD wynikająca z podsumowania deklaracji, zawartych w tych 98 NDCs, byłaby przeznaczona na działania, które nie zostały zakwalifikowane do wspomnianych kategorii.

Skoro większość wskazanych powyżej środków byłaby przeznaczona na adaptację i realizację celów redukcyjnych, to należy założyć, że tego typu deklarowane działania uwarunkowane wsparciem nie zostaną zrealizowane bez zapewnienia im finansowania. W związku z tym ocena ambicji NDCs powinna brać pod uwagę warunkowy charakter tych wkładów. Porównywanie ich z poziomem ambicji polityki klimatycznej UE wydaje się nieadekwatne. UE realizuje konsekwentnie swoje plany i zobowiązania, a ścieżka do osiągnięcia zerowej emisji netto w 2050 r. jest określona i obwarowana prawem unijnym tak, żeby zapewnić realizację tego celu.

³⁰ <https://www.greenclimate.fund/news/cop28-green-climate-fund-reaches-record-funding-level>

³¹ https://unfccc.int/sites/default/files/resource/UNFCCC_NDR2_ES_Web_Final.pdf

| Najważniejsze informacje z globalnych systemów ETS

- ▶ **4 grudnia** – Rząd Wielkiej Brytanii zdecydował o przedłużeniu działania krajowego systemu handlu uprawnieniami do emisji UK ETS po 2030 r. System wejdzie w drugą fazę od 1 stycznia 2031 r. i będzie obowiązywać przez 10 lat, do końca 2040 r. Taki okres ma zapewnić przedsiębiorstwom większą pewność planowania oraz zachęcić do długoterminowych inwestycji niskoemisyjnych. Jednocześnie rząd zapowiedział możliwość realizacji przeglądów systemu w trakcie tej fazy, aby zachować elastyczność i reagować na zmiany gospodarcze oraz technologiczne. Władze zdecydowały także o dopuszczeniu przenoszenia niewykorzystanych uprawnień do emisji z pierwszej do drugiej fazy (tzw. bankowanie uprawnień). Szczegółowy plan limitów emisji (capu) zostanie poddany osobnym konsultacjom. Rząd zapowiada, że nowe limity będą zgodne z brytyjskimi celami klimatycznymi.³²
- ▶ **4 grudnia** – Brytyjskie władze opublikowały odpowiedź na konsultacje dotyczące przyszłych zasad funkcjonowania rynku UK ETS. Za jedną z kluczowych decyzji uznano utrzymanie minimalnej ceny na aukcjach uprawnień do emisji, połączone z jej waloryzacją o inflację. Od 2026 r. minimalna cena wzrośnie z 22 GBP do 28 GBP, a od 2027 r. będzie corocznie waloryzowana. Ma to zapobiegać długotrwałym spadkom cen i zapewnić stabilny sygnał inwestycyjny dla firm ograniczających emisje. Rząd zdecydował również o pozostawieniu bez zmian mechanizmu reagującego na nadmierny wzrost cen uprawnień, który pozwala na interwencję rynkową. Jednocześnie odrzucono wprowadzenie nowego mechanizmu automatycznego dostosowania podaży uprawnień³³, uznając, że obecne rozwiązania są wystarczające dla samodzielnie działającego systemu. Władze podkreślają, że przyjęte decyzje mają charakter przejściowy i zapewniają stabilność rynku w okresie poprzedzającym możliwe połączenie brytyjskiego i unijnego systemu ETS.³⁴
- ▶ **4 grudnia** – Tajlandzki rząd zatwierdził projekt pierwszej kompleksowej ustawy o zmianach klimatu, która przewiduje wprowadzenie podatku od emisji CO₂ oraz stworzenie krajowego systemu ETS. Dokument został przyjęty, jako kluczowy element nowej polityki środowiskowej, mającej pomóc w ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych i dążeniu do neutralności klimatycznej. Ustawa obejmuje sześć głównych elementów, w tym opodatkowanie paliw i produktów emitujących CO₂, stworzenie systemu ETS oraz ustanowienie organów nadzorujących politykę klimatyczną. Ponadto w projekcie ustawy zaproponowano powołanie funduszu klimatycznego, który będzie finansowany ze środków z mechanizmów cenowych i ma być przeznaczany na finansowanie projektów niskoemisyjnych i adaptacyjnych. Ustawa wymaga jeszcze zatwierdzenia przez parlament.³⁵
- ▶ **11 grudnia** – Australijski urząd *Clean Energy Regulator* wprowadził zasady umożliwiające rozwiązanie umów na dostawy australijskich jednostek węglowych (ang. *Australian Carbon Credit Unit, ACCU*). Dotyczy to umów, w których dostawca zobowiązał się do przekazania określonej liczby jednostek w ustalonych terminach, ale z różnych powodów nie jest w stanie wywiązać się z tych zobowiązań. Nowe przepisy pozwalają na zakończenie takiej umowy poprzez wniesienie opłaty końcowej zamiast dostarczenia pełnej liczby jednostek. Aby skorzystać z tej

³² <https://www.gov.uk/government/consultations/extending-the-uk-emissions-trading-scheme-cap-beyond-2030#full-publication-update-history>

³³ Chodzi o tzw. Supply Adjustment Mechanism (SAM), który jest odpowiednikiem rezerwy MSR w ETS1

³⁴ <https://www.gov.uk/government/consultations/uk-emissions-trading-scheme-future-markets-policy#full-publication-update-history>

³⁵ https://recessary.com/en/news/thailand-climate-change-bill?utm_source=chatgpt.com

możliwości, należy zgłosić chęć udziału do 30 czerwca 2026 r. oraz podpisać aneks do umowy, która określi ostateczny plan dostaw uprawnień do końca jej obowiązywania. Celem wprowadzenia nowych zasad jest zwiększenie elastyczności systemu i zapewnienie większej przejrzystości dla uczestników rynku.³⁶

- **12 grudnia** – Czarnogóra przyjęła Krajowy Plan Energetyczny i Klimatyczny (NECP), strategiczny dokument określający cele kraju do 2030 r. w zakresie transformacji energetycznej i walki ze zmianami klimatu. Plan zakłada 55% redukcję emisji gazów cieplarnianych, co najmniej 50% udział odnawialnych źródeł energii w miksie energetycznym oraz znaczną poprawę efektywności energetycznej. Dokument ma ułatwić inwestycje w nowe elektrownie oparte na odnawialnych źródłach, modernizację infrastruktury sieciowej oraz bezpieczne wycofywanie się z węgla, w tym transformację regionu związanego z elektrownią Pljevlja.³⁷
- **18 grudnia** – UE potwierdziła, że Wielka Brytania nie zostanie zwolniona z opłat w ramach CBAM, dopóki oba rynki handlu emisjami nie zostaną formalnie połączone. UE i Wielka Brytania będą współpracować nad technicznym połączeniem obu rynków UK ETS i EU ETS, co może zająć

więcej niż rok. KE zaznaczyła jednak, że eksport energii elektrycznej z Wielkiej Brytanii, co do zasady może jednak uniknąć opłaty CBAM, ponieważ brytyjscy producenci już ponoszą wyższe koszty za emisje w ramach swojego systemu ETS niż ich unijni konkurenci. Firmy mają czas do września 2027 r. na zakup certyfikatów CBAM obejmujących emisje z 2026 r., co zwiększa presję na brytyjskie przedsiębiorstwa, które chcą uniknąć dodatkowych kosztów handlowych w okresie transformacji klimatycznej. Zgodnie z wyliczeniami rządu Wielkiej Brytanii, CBAM może kosztować nawet 800 mln GBP rocznie.³⁸

- **23 grudnia** – Fundusz Dekarbonizacji Ukrainy po roku i trzech miesiącach funkcjonowania sfinansował 72 projekty związane z efektywnością energetyczną i redukcją emisji w ramach budżetu wynoszącego ok. 30 mln EUR. Około 95% środków trafiło do przemysłu, a reszta do społeczności lokalnych i na rozwój infrastruktury. Całkowite nakłady, wliczając środki inwestorów, przekroczyły ok. 40 mln EUR. Projekty pozwoliły oszczędzić ponad 132 GWh rocznie i zmniejszyć emisje CO₂ o 40 tys. ton. Inwestycje obejmują instalacje paneli słonecznych, audyty energetyczne oraz inteligentne liczniki gazu.³⁹

³⁶ <https://cer.gov.au/schemes/australian-carbon-credit-unit-scheme/how-to-participate-accu-scheme/carbon-abatement-contracts/manage-carbon-abatement-contract/fixed-delivery-exit-arrangements>

³⁷ <https://ceenergynews.com/climate/montenegro-energy-and-climate-plan/>

³⁸ <https://www.reuters.com/sustainability/cop/eu-rules-out-uk-exemption-carbon-border-levy-until-markets-link-2025-12-17/>

³⁹ <https://ecopolitic.com.ua/en/news/uah-1.5-billion-and-72-funded-projects-the-decarbonization-fund-reported-on-the-results-of-its-work/>

Pozostałe informacje

- Sekretariat Konwencji Klimatycznej (UNFCCC) opublikował dane dotyczące projektów CDM (ang. *Clean Development Mechanism*, CDM – mechanizm czystego rozwoju)⁴⁰, z których wynika, że na koniec grudnia było 7 829 projektów CDM, a łączna liczba wydanych jednostek CER, wygenerowanych w ramach tych projektów, wyniosła 2 384 mln. Natomiast całkowita liczba jednostek wydanych w związku z realizacją 356 działań programowych CDM (ang. *Programme of Activities*, PoA – działania programowe)⁴¹ osiągnęła poziom 74,7 mln jednostek CER.
- W dniu 16 grudnia 2025 r. KE przedstawiła nowy *Automotive Package* (Pakiet Motoryzacyjny), którego celem ma być wsparcie sektora w transformacji do czystej mobilności. Nowy pakiet wyznacza ambitne i jednocześnie pragmatyczne cele mające doprowadzić do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej do 2050 r., a jednocześnie ma wspierać producentów i uprościć dotychczasowe przepisy. Celem przyjętego pakietu jest wsparcie branży w większej elastyczności w osiąganiu celów redukcyjnych oraz wspieranie produkcji pojazdów i akumulatorów w UE. Inicjatywa dotycząca flot korporacyjnych ma też wspierać upowszechnienie pojazdów zero- i niskoemisyjnych. Wśród najważniejszych elementów pakietu znalazły się m.in.:
 - **Redukcja emisji** - od 2035 r. producenci samochodów będą musieli spełnić cel redukcji emisji o 90%, a pozostałe 10% będzie musiało zostać zrekompensowane poprzez wykorzystanie stali niskoemisyjnej produkowanej w UE lub paliw syntetycznych (e-fuels) i biopaliw.
 - **Kredyty** - przed 2035 r. producenci samochodów będą mogli korzystać z tzw. „superkredytów” za małe, przystępne cenowo samochody elektryczne produkowane w UE.
 - **Wsparcie dla produkcji baterii/ akumulatorów** - dzięki 1,8 mld EUR z programu *Battery Booster* ma zostać przyspieszony rozwój w pełni europejskiego łańcucha wartości baterii (w tym 1,5 mld EUR ma wspierać europejskich producentów ogniw baterii w ramach nieoprocentowanych pożyczek).
 - **Omnibus motoryzacyjny** - ma zmniejszyć obciążenia administracyjne i obniżyć koszty dla europejskich producentów, zwiększając ich globalną konkurencyjność i zwalniając zasoby na działania związane z dekarbonizacją. Oczekuje się, że przedsiębiorstwa zaoszczędzą ok. 706 mln EUR rocznie. Działanie to ma zapewnić całkowite oszczędności administracyjne wynikające ze wszystkich omnibusów i inicjatyw upraszczających przedstawionych dotychczas przez KE do ok. 14,3 mld EUR rocznie. Więcej informacji na [stronie KE](#).
- [Ustawa z dnia 21 listopada 2025 r. o zmianie ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz niektórych innych ustaw](#), która wdraża częściowo przepisy dot. mechanizmu CBAM, w dniu 18 grudnia 2025 r. została podpisana przez Prezydenta RP. Ustawa reguluje m.in. uzyskiwanie przez importerów towarów CBAM i ich pośrednich przedstawicieli celnych dostępu do Rejestru CBAM z wykorzystaniem Platformy Usług Elektronicznych Skarbowo-Celnych (PUESC), wdraża przepisy dot. nadawania, odmowy nadania i cofania statusu upoważnionego zgłaszającego CBAM oraz reguluje zagadnienia związane z raportowaniem emisji w okresie przejściowym, które nie zostały uregulowane bezpośrednio w przepisach rozporządzenia wykonawczego Komisji Europejskiej 2023/1773, w szczególności zasady przeprowadzania procedury korekty. Więcej na [stronach KOBiZE](#).

⁴⁰ <http://cdm.unfccc.int>

⁴¹ ang. *Programme of Activities (PoA)* - działania programowe obejmują realizację wielu pojedynczych projektów, które łączy wspólna procedura zatwierdzania, a

dodawanie kolejnych projektów odbywa się bez konieczności ich nowego zatwierdzania, co prowadzi do obniżenia kosztów (więcej nt. CDM PoA: <http://cdm.unfccc.int/ProgrammeOfActivities/index.html>)

- Ministerstwo Środowiska i Klimatu poinformowało na swoich stronach, że od 1 stycznia 2026 r. przywóz towarów objętych mechanizmem CBAM na obszar celny UE będzie możliwy co do zasady wyłącznie przez upoważnionego zgłaszającego (UZ CBAM). Mechanizm ten ma na celu wyrównanie cen dwutlenku węgla emitowanego podczas produkcji towarów wysokoemisyjnych importowanych do UE. Importerzy oraz pośredni przedstawiciele celni mogą składać wnioski o nadanie statusu UZ CBAM już od 1 grudnia 2025 r. za pośrednictwem unijnego portalu. Dostęp do systemu uzyskuje się poprzez platformę PUESC, przy czym podmioty posiadające już uprawnienie „Dostęp do rejestru CBAM” otrzymają go automatycznie. Wnioski rozpatruje Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Poznaniu, który na wydanie decyzji ma 120 dni. Co istotne, po 1 stycznia 2026 r. import towarów powyżej progu 50 ton rocznie jest dopuszczalny już na podstawie samego złożonego wniosku, o ile zostanie on wysłany przed dokonaniem przywozu. Obowiązek posiadania statusu nie dotyczy importerów, których łączna masa towarów CBAM nie przekracza 50 ton w roku kalendarzowym, z wyłączeniem energii elektrycznej i wodoru. W przypadku podmiotów działających krócej niż dwa lata obrotowe, konieczne jest złożenie gwarancji finansowej w celu potwierdzenia zdolności do wypełnienia zobowiązań. Organem odpowiedzialnym za monitorowanie oraz zwalnianie gwarancji jest organ właściwy do rozpatrzenia wniosku o status UZ CBAM. Ministerstwo Klimatu i Środowiska zachęca wszystkich importerów objętych nowymi przepisami do niezwłocznej rejestracji w systemie PUESC⁴².
- Zgodnie z komunikatem Eurostatu w ciągu pierwszych dziewięciu miesięcy 2025 r. średni miesięczny import gazu ziemnego zmniejszył się o 18,3% pod względem wartości oraz o 6,6% pod względem wolumenu w porównaniu do 2024 r. Jednocześnie wartość importowanego skroplonego gazu ziemnego (LNG) wzrosła o 36,1%, a jego wolumen zwiększył się o 25,9%. Wartość importowanego gazu ziemnego w stanie gazowym wzrosła o 3,1%, podczas gdy wolumen spadł o 4,9%. W trzecim kwartale 2025 r. głównymi dostawcami ropy naftowej do UE były: Norwegia (14,6%), Stany Zjednoczone (14,5%) oraz Kazachstan (12,2%). Większość skroplonego gazu ziemnego (59,9%) importowano ze Stanów Zjednoczonych, kolejne 12,7% pochodziło z Rosji, a 7,7% z Algierii. Norwegia była głównym dostawcą gazu ziemnego w stanie gazowym (51,8%), następnie Algieria (14,6%) i Wielka Brytania (13,4%).⁴³
- Zgodnie z komunikatem Eurostatu (z dnia 11 grudnia 2025 r.) w III kwartale 2025 r. 49,3% energii elektrycznej produkowanej w UE pochodziło z odnawialnych źródeł energii, co oznacza wzrost o 3,8% r/r⁴⁴. Wśród państw UE największy udział w produkcji energii elektrycznej z OZE w tym czasie odnotowała Dania (95,9%), Austria (93,3%) oraz Estonia (85,6%). Natomiast najniższy udział został odnotowany na Malcie (16,6%), w Czechach (19,7%) oraz Słowacji (21,1%). Większość energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych pochodziła z energii pochodzącej ze słońca (38,3%), wiatru (30,7%) i wody (23,3%), a następnie z biopaliw (łącznie: biomasy stałej, biogazu i biopłynów) (7,2%) oraz energii geotermalnej (0,5%).⁴⁵

⁴² <https://www.gov.pl/web/klimat/jak-uzyskac-status-upowaznionego-zglaszajacego-cbam-i-dostep-do-portalu>

⁴³ <https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/w/ddn-20251219-2>

⁴⁴ Należy zauważyć, że w aż 21 państwach członkowskich UE udział OZE w wytwarzaniu energii elektrycznej wzrósł w trzecim kwartale 2025 r. Największe wzrosty rok do roku odnotowano w Estonii (+20,6%), na Litwie (+18,9%) i w Austrii (+16,3%).

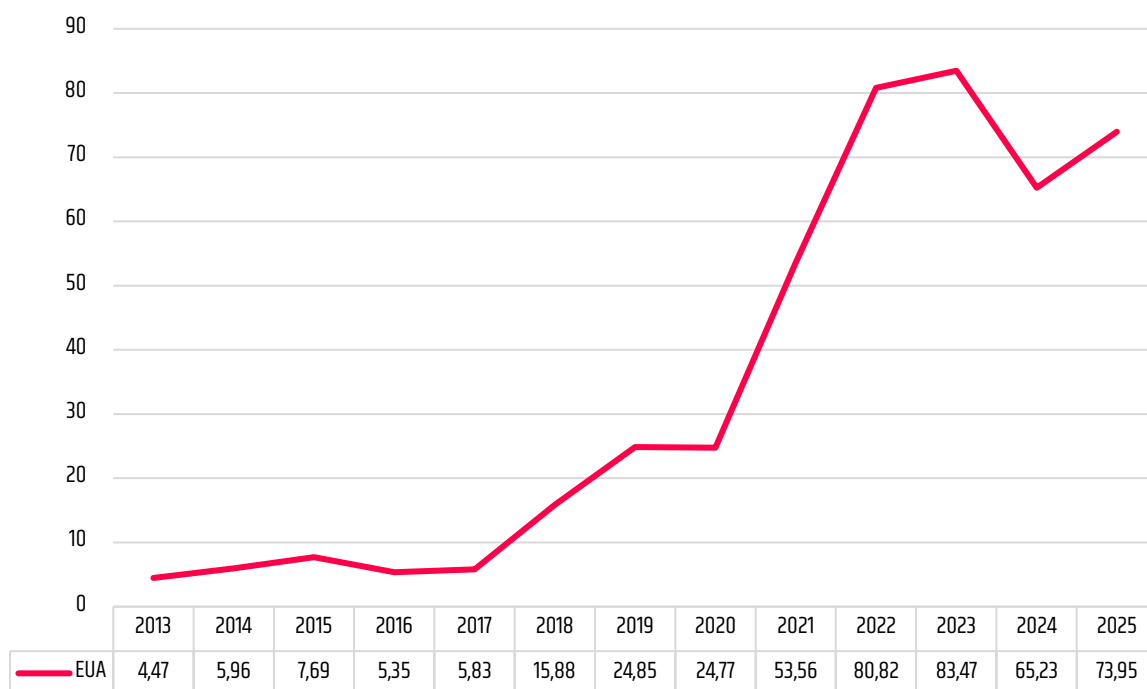
⁴⁵ <https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/w/ddn-20251211-1>

Tabela 13. Kalendarium najważniejszych wydarzeń w styczniu 2026 r.

Dzień	Wydarzenie
1 stycznia-30 czerwca	Prezydencję w Radzie UE obejmuje Cypr
8, 13-14, 19, 27, 29 stycznia	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Energii
7-9, 13-14, 19, 23, 26-27 stycznia	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Środowiska
15, 21-22, 28, 28 stycznia	Posiedzenie Grupy Roboczej Rady UE ds. Międzynarodowych Zagadnień Środowiska
19, 28-29 stycznia	Posiedzenie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w PE (ENVI)
19, 28-29 stycznia	Posiedzenie Komisji ds. Przemysłu, Badań Naukowych i Energii w PE (ITRE)
19 stycznia	Posiedzenie plenarne Parlamentu Europejskiego w Szttrasburgu
W styczniu	Terminy aukcji uprawnień EUA w UE: <u>EEX: 7 i 21 stycznia 2026 r. (środa) – krajowa aukcja polskich uprawnień – 1,524 mln EUA/ aukcję (start 9:00-11:00):</u> EEX: od 8 do 29 stycznia 2026 r. . (poniedziałek, wtorek i czwartek) – unijna aukcja uprawnień EUA (+EFTA): 2,712 mln EUA/na aukcję EEX: od 9 do 30 stycznia 2026 r.– 1,093 mln EUA/aukcję (piątek - krajowa aukcja niemiecka);

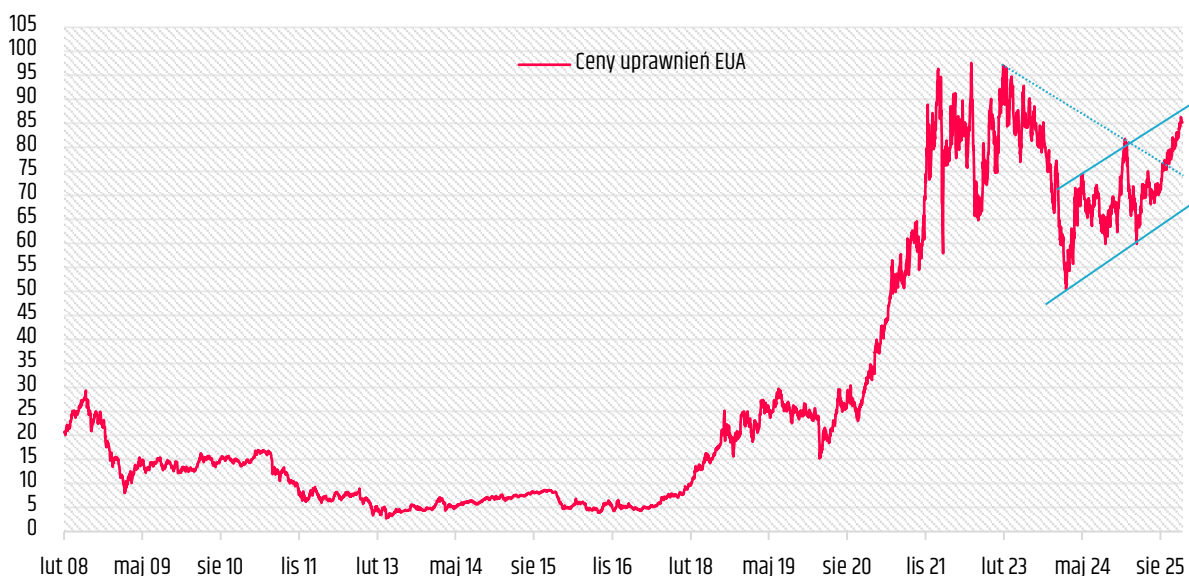
Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie EEX, PE, Rady UE.

Wykres 7. Średnie arytmetyczne ceny uprawnień EUA z rynku spot [w EUR] w latach 2013-2025

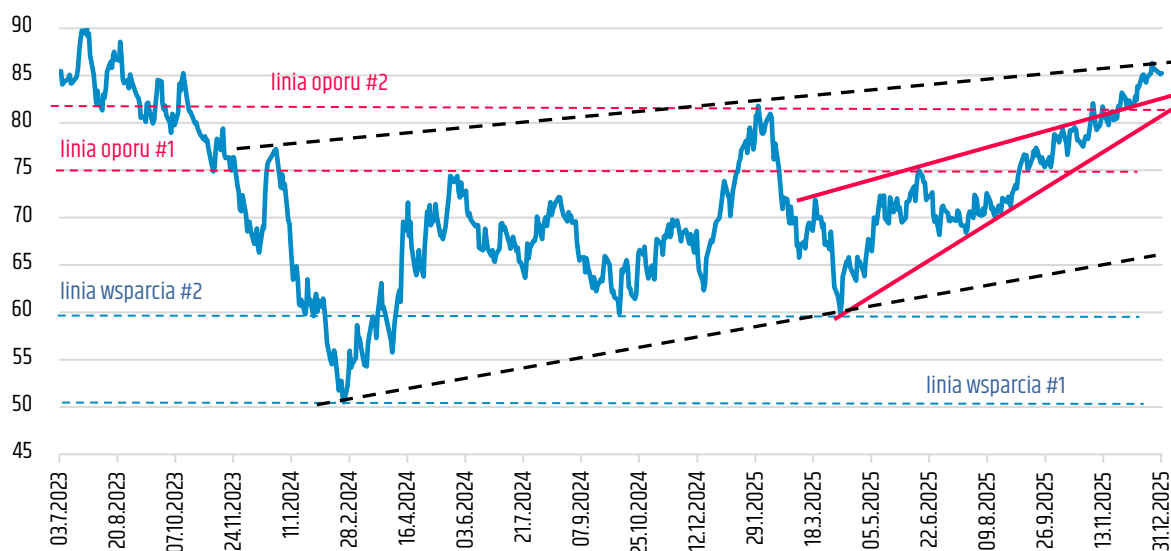

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.)

Wykres 8. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2008-2025 [w EUR]

Wykres 9. Dienne ceny zamknięcia transakcji uprawnieniami EUA na rynku spot w latach 2023-2025 z wyznaczonymi liniami oporu i wsparcia [w EUR]

Źródło: Opracowanie własne KOBiZE na podstawie danych o cenach z giełdy Bluenext (od 26 lutego 2008 do 11 czerwca 2008 r.), rynku OTC (do dnia 10 czerwca 2009 r.) i giełdy ICE/ECX, Bluenext, EEX, Nordpool (od 11 czerwca 2009 r. do końca grudnia 2012 r.) oraz na podstawie danych giełdy ICE/ECX, EEX (poczynając od 1 stycznia 2013 r.).

Celem zobrazowania sytuacji na rynku EU ETS, a także zmienności ceny uprawnień do emisji, w Raporcie z rynku CO₂ zamieszczono wykresy przedstawiające główne trendy cenowe. Wykres 8 prezentuje dane za okres od lutego 2008 r. do grudnia 2025 r., natomiast wykres 9 przedstawia zakres zmienności cenowej od lipca 2023 r. do grudnia 2025 r.

Autorzy:

Sebastian Lizak, Aneta Tylka, Robert Jeszke, Marta Rosłaniec, Michał Lewarski, Zbyszko Pisarski, Izabela Zborowska,
Maciej Pyrka

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych i z zachowaniem praw autorskich, w szczególności ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Kontakt:

Zespół Strategii, Analiz i Aukcji

Krajowy Ośrodek Bilansowania
i Zarządzania Emisjami

Instytut Ochrony Środowiska -
Państwowy Instytut Badawczy

ul. Słowicza 32

02-170 Warszawa

e-mail: raportCO2@kobize.pl

W celu otrzymywania bezpośrednio numerów „Raportu z rynku CO₂” zachęcamy Państwa
do zapisywania się do naszego newslettera:

NEWSLETTER